Proletari din toate țările uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 440
Marți 15 iulie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

Toate forțele în lucru pentru terminarea secerișului, grăbirea treierișului și arăturilor de vară!

CUM ASIGURAȚI construcțiile necesare?

Fiecare unitate cooperatistă are nevoie, pentru desfășurarea activității sale de producție, de construcții cu destinații și capacități diferite. Fără construcțiile corespunzătoare, procesul de producție nu se poate desfășura în condiții normale nici măcar în ceea ce privește culturile de cîmp. Fără construcții nici nu se poate pune problema dezvoltării sectorului zootehnic sau a altor ramuri de producție aducătoare de venituri mari.

Importanța construcțiilor este bine

Ancheta noastră

cunoscută de către colectiviști și aceasta ne scutește de a stărui asupra ei. Trebuie să arătăm însă că se construiește încet. Ritmul în care se desfășoară munca de construcții și problemele pe care le ridică această muncă arată că e nevoie să ne ocupăm amănunțit de felul cum se construiește, să răspîndim pe larg experiența căpătată în munca de construcții de unitățile fruntașe.

Pentru atingerea acestui scop facem apel la cititorii noștri: președinți de unități cooperatiste, tehnicieni constructori, colectiviști, întovărășiți etc., rugîndu-i să răspundă la ancheta ce o întreprindem în legătură cu construcțiile, pe următoarele probleme:

Ce măsuri au fost luate pentru executarea construcțiilor planificate. După cum se știe, imensa majoritate a gospodăriilor colective și-au prevăzut în planurile de producție pentru acest an sarcini sporite în ce privește dezvoltarea sectorului zootehnic. De asemenea, ca urmare a primirii de noi membri, a creșterii suprafețelor și a creșterii producției vegetale prin aplicarea unei agrotehnici superioare, celor obținute în anii trecuți. Aceasta necesită construcții de: magazii, pătule de porumb, remize etc.

Folosirea cît mai chibzuită a materialului de construcție procurat din fondul centralizat cît și valorificarea acelor materiale care se găsesc pe plan local prezintă mare însemnătate pentru executarea de construcții trainice și la un preț de cost scăzut. Așteptăm să primim la redacție scrisori in care unitățile să împărtășească cititorilor din experiența lor și în această direcție.

O altă problemă care interesează îndeaproape este cea privitoare la proiectarea și amplasarea construcțiilor. In unele gospodării colective din regiunile Stalin și Suceava, de exemplu, construcțiile zootehnice executate în anii din urmă au avut la bază proiecte neeconomicoase, unele chiar greșite, iar, din cauza lipsei de asistență tehnică, au fost amplasate în locuri necorespunzătoare. Așezate pe terenuri joase, grajdurile se degradau repede. Alte asemenea construcții au fost amplasate pe terenuri lipsite de posibilitatea alimentarii cu apă, fapt care îngreunează exploatarea lor în condiții optime. Este bine ca cititorii să-și spună părerea cu privire la proiectele elaborate, la felul cum trebuie făcută amplasarea construcțiilor, pentru a da astfel posibilitate unităților ce vor executa construcții să preintîmpine greșelile semnalate în alte locuri.

După stringerea recoltei de păioase ritmul muncilor în cîmp încetinește, devin disponibile multe brațe de muncă. Este deosebit de important ca să se formeze echipe sau brigăzi cărora să li se dea în răspundere executarea unor anumite lucrări pentru grăbirea construcțiilor (facerea cărămizilor, transportul pietrișului și nisipului, fasonarea lemnului etc.). Cum a fost organizată munca oamenilor, rezultatele obținute de ei, iată aspecte care ar interesa un cerc larg de cititori.

Un mare interes ar prezenta și scrisorile din care să se desprindă ce măsuri au fost luate pentru a folosi rațional întreaga capacitate a obiectivelor construite. Odată lucrarea executată succesul trebuie considerat numai pe jumătate. El va fi deplin dacă, de pildă, grajdul de 50 de animale va adăposti 50 de vaci, dacă există numărul suficient de oi pentru saivanele construite etc.

In afară de problemele arătate mai sus, cititorii pot să ne scrie și despre altele pe care le socotesc importante și privește munca de construcții. Iată o astfel de problemă despre care ni se poate scrie: cum se întrețin construcțiile existente pentru a prelungi durata lor de folosire în condiții optime?

Cunoscînd însemnătatea mare pe care o au construcțiile pentru dezvoltarea multilaterală, armonioasă, a unităților cooperatiste, sperăm că tehnicienii constructori, tehnicienii agricoli care cunosc bine ce construcții sînt necesare producției agricole precum și membrii gospodăriilor colective, cooperativelor și întovărășirilor, vor lua parte în număr mare la ancheta întreprinsă de ziarul nostru.

Hărnicia și bunăstarea fac casă bună

Sacii se orînduiesc unul lîngă altul plini cu grîu mașcat. Intovărășiții Maria Stan și Ilie Alexandru prefiră, mulțumiți, grîul printre degete. A fost bogat rodul muncii unite în întovărășire. Așa că nu-i de mirare că întovărășirea se mărește. Cîțiva țărani muncitori din Tărtășești, raionul Răcari, și-au și exprimat dorința de a deveni întovărășiți.

Foto: D. Constantinescu

Ce fac îndrumătorii?

Pe toate ogoarele raionului Filimon Sîrbu, (raion complet cooperativizat), regiunea Galați, rodul grînelor e bun. Numeroase gospodării de stat și colective și întovărășiri agricole au obținut producții medii de 1.500—1.800 kg la ha. La gospodăria de stat Berea Barbu pe cele 977 ha de grîu recoltate pînă acum, producția este de peste 1.730 kg la ha, iar la gospodăria de stat Ștefan Furtună recolta medie pe 490 ha este de 1.520 kg. la ha.

Organizîndu-și bine munca, un număr de 6 gospodării au reușit să termine în întregime seceratul grîului, iar gospodăria de stat Berea Barbu a recoltat cerealele de pe o suprafață de peste 1.000 ha.

Cu toate acestea, rezultatele obținute în raion pînă în seara zilei de 10 iulie, nu sînt deloc mulțumitoare. S-a recoltat abia 52 la sută din suprafața cu păioase. Unele gospodării colective și întovărășiri amînă nejustificat începerea recoltării grîului, altele nu folosesc toate forțele de care dispun. Colectiviștii din Cotu Ciori, bunăoară, deși grîul a dat în pîrgă nu începuseră, pînă la 9 iulie, seceratul. Aceasta deoarece ing. Paula Oprea le spunea că grîul este încă verde că e mai bine să aștepte combina ce lucrează și mai are de muncă vreo 4—5 zile la gospodăria colectivă din satul vecin Bîlhana.

In ciuda faptului că dispun de o forță puternică mecanizată (91 de combine la 6.808 ha de păioase) munca se desfășoară slab și în gospodăriile agricole de stat. La gospodăria de stat Filimon Sîrbu (delegat raional C. Florea) cu cele 21 combine s-au recoltat 613 ha de grîu, ceea ce reprezintă numai 41 la sută. Cauza rămînerii în urmă, este nefolosirea din plin a timpului bun de lucru. In ziua de 9 iulie, de exemplu, deși se putea începe lucrul cel mai tîrziu la ora 12 (plouase înainte), combinele au intrat în lan abia la ora 15,30. In cele 3 ore și jumătate pierdute se puteau recolta în total cel puțin 42 ha.

Cu un randament scăzut se lucrează și în gospodăria de stat Sătuc. Cu 30 combine, în 10 zile s-au recoltat numai 682 ha de grîu din cele 1882 ha. E adevărat că timpul ploios a îngreunat în oarecare măsură lucrul, dar nu-i mai puțin adevărat că felul cum e organizată munca frînează folosirea la maximum a capacității de lucru a combinelor. Să luăm numai un exemplu: descărcatul sacilor de pe combine.

Pentru transportul sacilor de la cele 4 combine C1 din brigada lui Gh. Vlăsceanu, s-a dat în ziua de 10 iulie numai două căruțe cu cîte un om. Bineînțeles un singur om nu poate ridica de jos saci de 80—85 kg. pentru a-i pune în căruță. De aceea sacii se descărcau de pe combină direct în căruță. Această „ingenioasă" metodă face ca la fiecare descărcare combinele să piardă 15—20 minute. Astfel numai la aceste 4 combine s-au pierdut într-o zi 12 ore, timp în care

V. CAZACU

(Continuare în pag. a 4-a)

Să însămînțăm plante de nutreț în miriști

Un mijloc de seamă pentru completarea bazei furajere este însămînțatul plantelor de nutreț în miriști. Practica gospodăriilor agricole socialiste fruntașe precum și a unor gospodării țărănești individuale a arătat că acolo unde s-a reușit să asigure animalelor o hrănire corespunzătoare, s-a obținut cantități sporite de produse de origină animală. In această direcție pot fi date ca exemplu gospodăriile agricole colective din comunele Belitori și Chiselet, regiunea București, precum și gospodăriile de stat Moțăței — Craiova și „Alexandru Sahia" — București, care în condițiile de secetă ale anului trecut au obținut prin semănatul porumbului furajer în miriște cîte 10 tone nutreț verde în medie la ha. Și în acest an au fost însămînțate suprafețe însemnate cu plante de nutreț în miriști, în gospodăriile de stat din regiunile București și Craiova și în gospodăriile colective din regiunile Constanța și Galați. Harnicii colectiviști din comuna Silistraru, raionul Brăila au cultivat 18 ha. cu porumb furajer, 15 ha. cu iarbă de Sudan și 10 ha cu mei. La fel gospodăriile colective Grivița Roșie și Scînteia din raionul Călmățui, regiunea Galați.

Din datele sosite la Ministerul Agriculturii și Silviculturii se constată că pe întreaga țară acțiunea de însămînțare a plantelor de nutreț în miriști se desfășoară în mod necorespunzător.

Mult rămase în urmă se găsesc regiunile Iași, Timișoara, Baia Bare, Bacău și Cluj. Suprafețe mult prea mici față de posibilități au fost însămînțate și în gospodăriile de stat din cadrul regiunilor Galați, Ploești și Pitești. In gospodăriile de stat din regiunea Constanța, bunăoară, din cele 1.665 ha. arate fuseseră însămînțate pînă la data de 7 iulie a.c. numai 168 ha., iar în regiunea Ploești abia 180 ha.

Ținînd seama că în vara aceasta există în pămînt mai multă umiditate decît în alți ani, Ministerul Agriculturii și Silviculturii recomandă conducerilor unităților agricole socialiste precum și gospodăriilor individuale să însămînțeze culturi duble în miriști pe suprafețe cît mai mari. Se vor alege de preferință terenurile cele mai joase, ce au mai multă umiditate. In ceea ce privește semănatul acesta se va face de regulă după plantele ce părăsesc mai de timpuriu terenul; în nici un caz nu se vor însămînța cu plante furajere terenurile destinate culturilor de toamnă. Producții mari la ha. se obțin atunci cînd se aleg cele mai indicate plante furajere potrivit condițiilor de sol și climă. O mare extindere trebuie să capete atît porumbul furajer cît și floarea-soarelui, plante de nutreț ce dau o mare producție la ha. Pentru regiunile secetoase, dau bune rezultate sorgul, iarba de Sudan — plante rezistente la uscăciune. In regiunile cu mai multă umezeală se vor semăna măzărichea de primăvară, mazărea furajeră, rapița, varza furajeră, napii de miriști etc.

Un calcul sumar arată că prin însămînțarea a numai 300.000 ha. cu plante furajere în culturi duble, se pot obține la o producție medie de numai 10 tone la ha., 3.000.000 tone furaje, cu care se pot realiza circa 75.000 tone carne de vită, sau 6.000.000 hectolitri lapte. Este deci de datoria tuturor organelor agricole și de stat să ia măsuri pentru ca în acest an să se însămînțeze cît mai mari suprafețe cu plante de nutreț în miriște.

Regiunea București a terminat secerișul

In seara zilei de 12 iulie unitățile agricole cooperatiste și țăranii muncitori cu gospodării individuale din raioanele Urziceni, Lehliu, Brănești și Slobozia au raportat terminarea secerișului grîului, secarei și orzului. In felul acesta colectiviștii, întovărășiții și țăranii cu gospodării individuale din regiunea București au recoltat grîul, secara și orzul de pe întreaga suprafață cultivată, cu 5 zile mai devreme decît anul trecut.

Terminarea secerișului în timpul optim este rodul muncii politice desfășurate de organele și organizațiile de partid și al eforturilor depuse de toți lucrătorii ogoarelor. Un aport deosebit au adus mecanizatorii din S.M.T.-uri care folosind întreaga capacitate de lucru a mașinilor au depășit zilnic viteza de recoltare.

Și în acest an au ieșit în evidență roadele lucrării în comun a pămîntului cu mijloace mecanice. Din cantitatea treierată pînă acum gospodăriile colective au reușit să realizeze la grîu o producție medie la hectar care întrece cu peste 300 kg. pe cea obținută de țăranii individuali, iar întovărășirile agricole au recoltat în medie cu 100 kg. mai mult decît în sectorul individual. Sînt numeroase gospodării colective care au depășit cu mult producția de 2.000 kg grîu la hectar.

Primii pe raion

Hotărîți să nu piardă nici un bob de grîu din recolta anului acesta, membrii întovărășirilor agricole „8 Martie", „Brazdă Nouă" și „16 Februarie" din comuna Daia, raionul Giurgiu, sprijiniți de mecanizatorii de la S.M.T. Băneasa au reușit să termine, primii pe raion seceratul celor 77 de hectare de grîu. Exemplul lor este urmat și de ceilalți gospodari din comună care lucrează cu toate forțele la strîngerea recoltei.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

Cînd batozele gospodăriei de stat încă se repară

Gospodăria agricolă de stat Buciumeni (director Jianu Marin) posedă 5 batoze pe care nu le folosește în actuala campanie de vară. De aceste batoze e nevoe însă în alte unități. Dar ele nu pot fi folosite, fiindcă în prezent încă se lucrează la repararea lor.

Conducerea S.M.T.-ului Budești ne-a arătat că dacă ar fi fost anunțată că gospodăria de stat Buciumeni nu va folosi aceste batoze, putea să le preia încă de acum o lună și să le repare în atelierul propriu.

Este cazul ca Trustul Gostat București să ceară de îndată conducerii gospodăriei să termine reparatul celor 5 batoze și, potrivit instrucțiunilor date de Departamentul Gostat ca stațiunile de mașini și tractoare să fie ajutate cu utilaj necesar recoltării, să le transfere S.M.T.-ului Budești. Ținînd seama de faptul că gospodăria a terminat recoltatul grîului este necesar ca și combina cu care este dotată, să fie împrumutată stațiunii de mașini și tractoare vecine, spre a putea astfel ajuta la grăbirea ritmului secerișului și treierișului grîului.

I. ALEXANDRU

Fruntași pe raion

Organizîndu-și temeinic munca de recoltare și avînd sprijinul puternic al S.M.T.-ului Corabia, membrii cooperativei agricole de producție cu rentă „3 Februarie" din Corabia au reușit să termine primii pe raion de secerat și treierat orzul și grîul. De pe cele 43 hectare de grîu și 6 ha de orz, au obținut în medie o producție de 1.300 kg la ha la grîu și 1.700 kg la orz.

LUNGU TOMA
și GABAR VIRGIL
corespondenți

O parte din mașini stau

Gospodăria agricolă de stat Dudu, regiunea București, are de recoltat 303 ha cu păioase. In acest scop, pe lîngă 3 secerători-legători deja existente, gospodăria a mai fost dotată cu 4 combine C1 și o combină autopropulsată S-4.

Incepînd la vreme recoltatul orzului de toamnă, s-a reușit ca întreaga suprafață de 53 ha să fie secerată și treierată încă de la sfîrșitul lunii iunie, obținîndu-se 2.100 kg boabe la ha. Mecanizatorii, lucrînd și în schimburi de noapte cu tractoare U.T.O.S., au trecut apoi la aratul miriștilor pe care le-au și însămînțat cu porumb furajer.

Ar fi fost firesc ca și recoltării grîului de pe cele 250 de ha să i se acorde aceeași atenție. Dar lucrurile nu s-au petrecut așa. Deși această lucrare a început în ziua de 29 iunie, și deși numai cu combinele ar fi trebuit să fie terminată încă de joia trecută, pînă la 12 iulie nu fuseseră recoltate decît circa 152 de ha. De ce? Pentru că în vreme ce unii mecanizatori vrednici, cum sînt Stan Tudor, Dinu Ion și Tudor Anton (care lucrează cu combine C1) sau Ștefan Ion (cu o secerătoare-legătoare) zoreau să termine strînsul grîului, o mare parte din mașinile de recoltare stăteau încremenite la marginea lanurilor. In dimineața zilei de 12 iulie am găsit, la liziera unei păduri de lîngă comuna Zurbaua, nu mai puțin ca două combine (una S-4, alta C-1) și 2 secerători-legători — defecte. In plină campanie de recoltare, cînd lanurile de grîu sînt răscoapte, la gospodăria de stat Dudu se lucra așadar numai cu jumătate din numărul mașinilor ce-i fuseseră repartizate.

Dar nu numai combinele și secerătorile-legători nu sînt aci pe deplin folosite. Deși cu secerătoarea-legătoare au fost recoltate peste 30 de ha, batoza nu începuse treierișul nici în ziua de sîmbătă, deoarece era defectă, iar tractoristul respectiv plecase la gospodărie să aducă piesele de schimb necesare reparării ei. Dar chiar dacă batoza ar fi funcționat, n-ar fi avut ce să treiere deoarece snopii de grîu recoltați cu secerătoarea-legătoare se aflau înșirați pe cîmp. Nu exista oare aci un mijloc de transport rapid, pentru ca ei să fie aduși totuși la arie? Ba da. Dar și un camion „Steagul Roșu" se afla tot în... reparație, printre combinele și secerătorile-legători defecte.

Principala cauză a acestei stări de lucruri constă în nepăsarea de care dă dovadă față de soarta strîngerii recoltei, mecanicul șef al gospodăriei, ing. Benghiuș Cornel. In loc să se preocupe cu simț de răspundere de buna funcționare a mașinilor de recoltare, el stă la răcoare în birou, pentru a întocmi acte, în vreme ce pe teren lucrările de reparații sînt îndrumate de agronomul șef, ing. Minculescu Emil.

Este de datoria Trustului Gostat respectiv să ia de îndată măsurile ce se impun, trimițînd la această gospodărie un tehnician bine calificat, care să ajute în primul rînd la repunerea în funcție a combinelor defecte, ca astfel și aci recoltatul grîului să fie terminat la vreme.

AL. ION

Pentru fondul central al statului

La Segarcea și Portărești

Bazele de recepție din Segarcea și Portărești, regiunea Craiova, primesc zilnic însemnate cantități de grîu din noua recoltă, pentru fondul central al statului. De la începutul activității ele au primit peste 20.000 kg de grîu, cei dintîi care au adus cereale din contractări fiind colectiviștii din comuna Goicea.

In ziua treierișului

Muncitorii gospodăriei agricole de stat Toporu, raionul Drăgănești-Vlașca au transportat în numai cîteva zile la baza de recepție, peste 18 vagoane de grîu, îndeplinîndu-și cu cinste angajamentul de a preda grîul la magaziile statului chiar în ziua treierișului.

UN HANTRU PESTE NORMĂ

Nu neglijez nici aratul miriștilor

In campania agricolă din primăvara acestui an, cel mai mare volum de lucrări a fost realizat de tov. Gheorghe Vlăsceanu, tractorist din brigada I permanentă care lucrează la Rodovanu. Stînd de vorbă la una din consfătuirile de producție pe stațiune și întrebîndu-l cum a izbutit să ne întreacă pe toți ceilalți, tov. Vlăsceanu mi-a mărturisit: „Eu mă străduiesc să nu treacă o zi fără să realizez un hantru peste normă. Dacă, de pildă, lucrez la arat, și pînă pe înserate mi-am îndeplinit norma, nu mă declar mulțumit, așa cum fac alți tovarăși ai mei din brigadă; lucrez înainte, chiar la lumina farurilor, și nu mă înapoiez la vagonul de cîmp decît atunci cînd sînt sigur că am un hantru în plus peste planificarea din ziua respectivă".

Mărturisirea fruntașului stațiunii noastre, mi-a dat imbold să lucrez și eu la fel, la muncile de recoltare.

In acest scop am luat obișnuința să identific bine cu o seară înainte, terenul pe care voi lucra a doua zi. De asemenea, în loc să fac îngrijirea tractorului și curățirea mașinii agricole respective dimineața — cum se întîmpla înainte (cînd pierdeam mult timp cu aceste operații) acum le fac numai seara, oricît de tîrziu ași termina lucrul. Dimineața, nu-mi rămîne de făcut altceva decît să controlez și să gresez secerătoarea-legătoare și să pornesc motorul.

In timpul lucrului nu forțez agregatul, ci sînt atent să folosesc viteza de lucru cea mai potrivită în funcție de relieful terenului.

In felul acesta am izbutit să recoltez încă din prima zi cîte 7 ha. zilnic. *Dar 7 ha. înseamnă de fapt numai 3,50 hantri,* adică o normă; *ce trebuia să fac pentru a avea totuși un hantru peste normă? Pe înserate și noaptea îmi era greu să continui lucrul la seceriș. In schimb — cum colectiviștii curățiseră miriștea de snopi — puteam folosi tractorul la arat. Așa am și făcut. Am revizuit repede tractorul, am atașat plugul și am intrat la arat, lucrînd cîteva ore în plus. In felul acesta* am reușit ca pînă la 8 iulie să execut 60 de hantri din planul campaniei de vară *și să-l întrec pe tov. Vlăsceanu, din brigada I.*

MARIN CONSTANTIN
tractorist din brigada a 4-a
de la S.M.T. Budești,
regiunea București

Muncile de vară la gospodăria agricolă de stat Cuparu

La gospodăria agricolă de stat Cuparu, regiunea Pitești, se lucrează de zor.

Paralel cu recoltatul, mecanizatorii din gospodărie execută și arăturile de vară. Tractoristul Rotună Ilie din brigada I, lucrînd la pregătirea terenului pentru însămînțatul porumbului furajer.

Și porumbului de pe cele 1.000 ha i se acordă îngrijirile necesare în această perioadă. Gospodăria va executa polenizarea suplimentară artificială pe întreaga suprafață. In fotografie tovarășul Ștefan Niculae, inginerul șef, cercetează lanurile de porumb spre a stabili dacă e momentul să se înceapă această lucrare.

POPAS LA STÎNA

De cu seară mă înţelesesem cu Petre Stoica, gazda mea, un zdrahon de romîn de aproape doi metri, să mergem la stîna gospodăriei colective din Paltin unde, după cum ni se spusese, aveam ce vedea. In treacăt fie spus colectiviştii de aici au în proprietate obştească peste 1.000 de oi.

Un duş rece, înviorător, cu apă de izvor, o gustare şi iată-ne gătiţi de drum. Pornim către marginea dinspre miazănoapte a satului scăldat în lumina trandafirie a zorilor. Din ferestrele caselor acoperite cu şindrilă ne zîmbesc muşcate înflorite şi magherani. In stînga, vuieşte apa capricioasei Zăbala care înconjoară într-un larg semicerc muntele Tojan, un munte golaş şi rîpos. Insfîrşit, cotim la dreapta şi apucăm pe o potecă de-a lungul unui pîrîiaş.

După cîteva ceasuri de urcuş iată-ne pe Ţipău într-o poiană largă unde se află stîna şi ocoalele pentru oile gospodăriei. Din depărtări se aud tălăngi de oi şi lătrături de cîini. Stîna, construită din trunchiuri de brazi, pare o adevărată cabană. Dar ce-i asta? O antenă? O antenă! Vasăzică un aparat de radio la stînă! Şi Stoica nu mi-a spus nimic! In apropiere, stau tolăniţi la umbra copacilor vreo douăzeci de grăsuni, iar mai la vale se vede o cireadă de vaci păscînd. Ne apropiem de cabană. Intr-un cazan de vreo 80 de litri fierbe zerul.

— Bucuros de oaspeţi? mă adresez eu omului care mestecă în cazan.

— Bine-aţi venit, răspunde el, zîmbind. E un om ca de vreo treizeci şi cinci de ani, nu prea înalt, bine legat, vioi, cu ochi căprui, strălucitori şi cu o mustăcioară care-i dă un aer de mucalit. Aflu că-l cheamă Mihai Gîrbaciu.

— Măi baciule, uite, dumnealui vrea să scrie la ziar despre brînza pe care-o faci, glumi Stoica. I-am spus că în materie de brînză eşti un papă-lapte.

— Apoi i-om da să guste şi dacă nu i-o plăcea... iar tu, măi Păsărilungilă, dă fuga şi adă vreo două găleţi cu apă. Şi-ntr-adevăr, după puţin timp, baciul ne-a adus jintiţă fierbinte, urdă proaspătă şi sărată, caş, din toate cîte puţin. După ce gust din fiecare bunătate oferită, îl îmbii cu o ţigară.

— Nu fumez. N-am fumat nici o dată, nici chiar în timpul războiului.

— Am uitat să-ţi spun, tovarăşe reporter, că baciul nostru a fost pandur. A luptat şi la Debreţin. Are vreo cîteva decoraţii.

— Ia mai tacă-ţi gura, măi Stoica, se răsteşte baciul. Vorba se lega anevoie. Nu ştiu ce-mi veni de-l întrebai prosteşte:

— Şi nu te plictiseşti aici, în singurătatea asta, departe de sat, de oameni?

— Nici decum. Mai întîi, am destule treburi. Cam vreo şase ceasuri pe zi sînt ocupat cu prepararea caşului şi a urdei. Apoi îngrijesc de porci, mai cioplesc nişte lemne, ascult radio, citesc, cînt din fluier, iar seara ne adunăm aici toţi ciobanii — sîntem vreo 7 — şi tăifăsuim, cîntăm sau ascultăm radio.

De seară, de pildă, ne adunăm să ascultăm simfonia a 9-a de Beethowen. Şi mai cobor din cînd în cînd şi la sat. De, ca omul cu gospodărie.

Imi plimb privirea prin camera baciului. Pe o policioară, acoperită cu o foaie de ziar, se zăresc cîteva cărţi. Citesc la întîmplare: „Pentru puterea sovietelor", „Aşa s-a călit oţelul", „Tînăra Gardă", „Pămînt desţelenit", „Robinson Crusoe", Eminescu, Sadoveanu, Creangă, Petru Dumitriu etc., etc. Aflu, tot de la Stoica Petre, că baciul ştie pe dinafară toate povestirile lui Creangă şi o mulţime de poezii de-ale lui Eminescu. Il rog pe baci să-mi vorbească despre viaţa sa.

— Nu-i nimic deosebit în viaţa mea. E la fel ca a mai tuturor oamenilor de prin părţile noastre. Despre ce să vă vorbesc? Despre anii copilăriei? I-am petrecut tot pe lîngă oi, pe meleaguri îndepărtate, muncind pentru alţii. Dacă era bine? Bine, pe dracu. Ca atunci cînd eşti slugă.

— Dar acum?

— Acum am o casă, o mîndreţe de casă, bucate din destul, îmbrăcăminte aşişderea, nevasta şi copiii îmi sînt sănătoşi, aşa că n-am de ce mă plînge. Cum n-are de ce să se plîngă nici Ştefan Ţăranu, nici alde Nichitoiu şi alţii ca ei. Şi de ce s-ar plînge? Pentru că în fiecare toamnă le intră în ogradă camioane pline cu grîu, cu porumb, cu cartofi şi mai ştiu eu ce, cînd altădată erau nevoiţi să se bage slugi pentru cîţiva saci cu mălai? Iar aici, la stînă, vedeţi şi dumneavoastră ce fel de viaţă ducem? Mai mult ce mi-aş putea dori?

— Ba, îşi mai doreşte el ceva, tovarăşe reporter, intră din nou în vorbă Stoica. E cel mai bun fluieraş de la noi.

— Aşa-i. Aş vrea să imprim pe bandă de magnetofon nişte cîntece. Cunosc cîteva doine, de aici din Vrancea noastră, vechi de cînd lumea şi tare frumoase, dar nu ştiu bine cui trebuie să mă adresez. Oricum o să scriu la Institutul de folclor, poate, cine ştie...

Tîrziu, către seară, m-am despărţit de Mihai Gîrbaciu, de Ştefan Ţăranu şi de ceilalţi ciobani de la stîna gospodăriei colective din Paltin. Cele aflate acolo, oamenii, viaţa lor nu mi au părut ceva neobişnuit. Astăzi, pe oriunde te poartă paşii, întîlneşti asemenea oameni, asemenea fapte.

N. IANCU

O sesiune rodnică

Zilele trecute A.S.I.T. în colaborare cu Comitetul Apelor şi Ministerul Agriculturii şi Silviculturii au organizat o sesiune de comunicări şi referate tehnico-ştiinţifice, în problema apelor reziduale. Sesiunea a elaborat apoi o rezoluţie prin care se fac recomandări unor ministere şi departamente în vederea valorificării apelor reziduale în folosul agriculturii. Astfel, se recomandă ca, Comitetul de Stat al Apelor în colaborare cu Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, cu Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale şi cu A.S.I.T., să întocmească un studiu pe ţară cu propuneri concrete de lucrări pentru epurarea şi valorificarea agricolă a apelor reziduale. De asemenea, se recomandă ca Departamentul Industriei Chimice şi Ministerul Industriei Bunurilor de Consum să comunice în acelaşi scop Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, punctele şi cantităţile de ape reziduale evacuate de unele industrii ale căror ape pot fi valorificate agricol. In funcţie de aceste date şi de recunoaşterea terenurilor, urmează ca Ministerul Agriculturii şi Silviculturii să studieze posibilităţile folosirii apelor, la irigaţii. Rezoluţia sesiunii mai recomandă ca Departamentul Gosfat să ia măsuri pentru extinderea suprafeţelor irigate în prezent cu ape reziduale la Oradea, Popeşti Leordeni, Plătăreşti, Frunzeşti, Vasilaţi, Mărăşeşti etc. şi folosirea nămolului de var de la fabricile de zahăr ca amendament calcic şi îngrăşămînt.

N. IANCU

O NOUĂ MATERNITATE

In comuna Romînaş, raionul Zalău, regiunea Cluj, a fost construită în acest an o maternitate. Ţărăncile muncitoare care vin să nască aici, găsesc o bună asistenţă medicală şi îngrijirile de care au nevoie.

Acordă sprijin brigăzii permanente

La gospodăria agricolă colectivă din comuna Constantineşti, regiunea Piteşti, lucrează brigada a III-a de la S.M.T.-Vlaici. Membrii gospodăriei au înţeles că executarea la vreme a lucrărilor agricole cu mijloace mecanizate, obţinerea unor recolte bogate, depind în mare măsură de sprijinul pe care îl dau brigăzii, de condiţiile de muncă şi de trai pe care le crează tractoriştilor. De aceea, ei s-au angajat să acorde sprijin stăruit la organizarea unei tabere permanente pentru mecanizatorii din brigadă.

In gospodărie, exista o casă în ruină, în jurul căreia de multă vreme cresteau numai bozile şi ciurlanii. Cu cîtva timp în urmă, colectiviştii au trecut la demolarea pereţilor rămaşi şi au scos sute de cărămizi bune. Mecanizatorii de la S.M.T. au adus de la staţiune material lemnos vechi, nefolosit, cîteva tocuri de ferestră etc.

Incepuse munca de ridicare a unei clădiri necesare brigăzii permanente.

Timplarii gospodăriei colective au executat în scurtă vreme uşile şi ferestrele necesare, iar tractoriştii au lucrat în timpul liber la ridicare, cot la cot cu colectiviştii. In felul acesta s-a reuşit ca tabăra permanentă care se compune dintr-un dormitor, un atelier de reparaţii şi un subdepozit de carburanţi, să fie acum terminată. Demn de subliniat este faptul că existenţa taberei permanente a dat putinţă mecanizatorilor să facă economii de peste 4.000 lei la carburanţi ce erau folosiţi cu deplasarea tractoarelor pentru reparaţii, la atelierul S.M.T.-ului Vlaici. In plus, avînd create condiţii bune de lucru mecanizatorii execută lucrările mai repede şi bine. Ii ajută pe colectivişti şi la celelalte activităţi în afară de cele necesare ogoarelor (cu de pildă, transportul, locat de furaje etc.).

„Sintem cît se poate de mulţumiţi de munca tractoriştilor, ne-a spus tov. Bran Gheorghe, preşedintele gospodăriei colective. Ei ne-au ajutat să executăm recoltatul grînelor la vreme şi au şi făcut aratul miriştilor. Ne vom strădui ca şi pe viitor să le asigurăm condiţii cît mai bune de lucru, convinşi că astfel ne ajutăm pe noi înşine!".

ION DRINCU

FRUNTAŞUL

Ploaia a început cu picături mari şi repezi. Noroc că drumul pînă la „fermă", cum spun localnicii gospodăriei de stat, e o nimica toată. Mă opresc şi întreb pe unul dintre oameni unde-l pot găsi pe brigadierul Popa Gheorghe.

— Aici, îmi răspunde vesel cel întrebat.

— Unde anume?

— Păi nu vă spun că aici? Iată-mă, eu sînt.

— Aaa... chiar dumneata eşti? Mă uit acum cu atenţie la omul din faţa mea. Cîţi ani să aibă oare? Privirea vie, dinţii albi şi strălucitori, faţa arsă de soare. 28? 30? Nu! Are 36 de ani. Asta am aflat-o mai tîrziu de la inginerul şef.

Ploaia ne-a silit să intrăm într-un birou unde am stat de vorbă pe îndelete. Astfel am aflat că am avut mare noroc găsindu-l aici, deoarece în prezent este responsabilul taberei de vară de la secţia Moviliţa, care se găseşte la o distanţă de 22 km. de complex. Acolo stă din iunie pînă în octombrie. Acum venise în mod special să ia materiale de construcţii pentru amenajări la padocurile viţeilor.

Mi-a povestit că a devenit crescător de vaci acum 9 ani, la gospodăria agricolă de stat Dudul, regiunea Bucureşti, unde era angajat ca lemnar. In urma unui accident pe care l-a suferit la braţul drept i s-a propus să devină crescător de vaci. In gospodăria agricolă de stat Afumaţi lucrează de cinci ani şi în fiecare iarnă urmează cu regularitate cursurile de zootehnie. Astfel a devenit muncitor calificat în creşterea taurinelor. In prezent este brigadier la taurine şi după cum spuneam este repartizat, ca şi în anii trecuţi, ca responsabil al taberei de vară.

— Cînd am venit aici, spune el, avînd experienţa de la G.A.S. Dudul am introdus în primul rînd programul de lucru la ore fixe, şi tot la ore fixe hrănirea şi mulsul vacilor. Am introdus, de asemenea, „mulsul în pumn" şi „în cruce", masajul ugerului înainte şi după muls şi alăptarea viţeilor la găleată.

— E tîrziu — spuse deodată mai mult pentru sine — Popa Gheorghe.

Lăsase oamenii singuri la încărcat. Am văzut că sta „ca pe ace" şi mulţumindu-i l-am salutat şi i-am urat spor la treabă. A plecat ca din puşcă.

Peste cîteva minute mă aflam în biroul inginerului şef care mi-a vorbit cu multă consideraţie despre brigadierul Popa Gheorghe. Am aflat că printre alte realizări el a instalat la grajdurile din secţia complex tocători de nutreţ, că munceşte cu multă rîvnă şi luptă pentru realizarea şi depăşirea sarcinilor de plan. Iată, spuse inginerul şef, realizările obţinute în anii 1954—1957 — şi îmi întinse următorul tabel cu producţia globală de lapte în litri, şi producţia medie pe cap de vacă furajată. In 1954 brigadierul Popa Gheorghe a realizat 2.843 de litri faţă de 2.425 litri planificaţi pe cap de vacă furajată. In 1957 ajungînd să realizeze la producţia globală 378.079 litri lapte faţă de 301.115 planificaţi, iar la producţia medie pe cap de vacă furajată 3.204 faţă de 2.505 litri.

Pentru aceste realizări, spuse inginerul, pentru corectitudinea în muncă, pentru cinste şi conştiinciozitate a fost decorat cu Ordinul Muncii clasa a III-a.

Trecuse de amiază. Ploaia se oprise şi soarele era acum sus, sus de tot. In drum spre staţia de autobuz m-a ajuns din urmă camionul încărcat cu carton asfaltat şi alte materiale de construcţie. Din cabina şoferului Popa Gheorghe îmi făcea semne prietenoase de rămas bun.

MARIANA NICOLAU

AU SOSIT ZIARELE

Colectiviştii din brigada de cîmp citesc întotdeauna cu interes, în timpul prînzului, ziarele care le aduc atîtea noutăţi.

In fotografie: colectivişti din Spătari, raionul Alexandria, într-o pauză de prînz.

ZI DE VARĂ-N COLECTIVĂ

Amiază de iulie, cu cer senin, soare dogoritor şi puzderie de funigei prin văzduh. După un drum scurt şi plăcut autobuzul ce duce de la Piteşti spre Ştefăneşti mă lasă chiar în poarta colectivei din Valea Mare. In bătătură, un grup de oameni stau la sfat. Le dau bineţe şi facem cunoştinţă. Printre ei, Anton Nica, preşedintele gospodăriei, Calotescu Ilie, secretarul organizaţiei de bază, brigadierul Necula Ion, un instructor de la Comitetul raional de partid şi un inginer al secţiei agricole. Firul discuţiei, rupt pentru cîteva clipe prin venirea mea, se înoadă iarăşi:

— Şi zi, i-aţi dat şi azotat de amoniu? se adresă inginerul de la secţia agricolă preşedintelui colectivei.

Anton Nica ne povesteşte cum Necula, brigadierul, a dat porumbului cantitatea de azotat trebuitoare.

Pornim cu toţii către cîmp, acolo unde îşi are gospodăria pămîntul. De altfel, colectiva din Valea Mare nu are pămînt prea mult; cele 20 de ha de porumb, 20 de grîu, 38 de livadă şi 8 de grădină sînt grupate în jurul sediului. Nu e nevoie deci să mergem mult. Ajungem de îndată la marginea tarlalei de 20 de ha pe întinsul căreia strujenii viguroşi de porumb, înalţi de mai bine de un metru, îşi leagănă limbile verzi-închise ale foilor. La capătul de dincolo al tarlalei, 50 de oameni dau zor cu prăşitul.

Ceva mai departe, în grădina de legume Alexandru Maria, şefa echipei legumicole, Mica Elena, Palotescu Florica şi încă vreo cîteva tinere, culeg roşii. Mîine în zori, de pe piaţa Piteştiului gospodinele vor cumpăra zarzavaturi proaspete de la colectiviştii din Valea Mare. Văzîndu-ne cum privim cu nesaţ roşiile cu tulpini puternice, printre frunzele cărora se văd atîrnînd ca nişte ciorchine fructele mari şi sănătoase, Ilie Calotescu, secretarul de partid ne explică nu fără mîndrie:

— Roşiile de pe acest hectar le-am răsădit direct cu ghivece nutritive.

După ce ne vorbeşte despre sera pe care au terminat-o de construit în primăvara aceasta, tovarăşul Calotescu ne invită s-o vizităm. Sera are o suprafaţă de vreo 80 m.p. şi a fost construită din resurse locale. Incălzirea ei se face cu lemne. Colectiviştii au hotărît ca în iarna anului acesta s-o folosească pentru cultura florilor şi forţarea viţelor de vie. De pe urma serei gospodăria va avea un însemnat venit.

...Cînd geana sîngerie a orizontului începe să pălească ne reîntoarcem la sediul gospodăriei. Incet, încet curtea colectivei se umple de oameni. Zgomotoşi, sosesc mai întîi prăşitorii cu sapele pe umeri. Sînt bucuroşi că au isprăvit prăşitul. Vin apoi „grădinăresele" cu coşurile încărcate de zarzavaturi.

Umbrele cenuşii ale serii reuşesc să aline repede orice zgomot. Membrii consiliului de conducere al gospodăriei se adună în biroul preşedintelui, unde, împreună cu instructorul de partid şi inginerul de la secţia agricolă vor chibzui asupra muncilor ce le mai au de făcut: recoltarea şi treierişul. Tinerii, care sînt destui în gospodărie, trec şi ei în sala de şedinţe a colţului roşu unde vor ţine o adunare U.T.M. Ordinea de zi: organizarea activităţii culturale pe timpul treierişului.

— In privinţa ajutorului primit din partea organelor de stat şi politice nu avem a ne plînge cu nimic, îmi spune preşedintele colectivei. Aproape zilnic vin la gospodărie tovarăşi de la raion şi regiune care ne sprijină şi ne îndrumă în muncă.

La plecare, nu ştiu cum fac şi vîr capul prin uşa sălii de festivităţi. Moş Lache Niţă, paznicul, face curăţenie. Moşul mă priveşte mirat (de unde o mai fi răsărit şi ăsta?) şi spune parcă mai mult pentru sine:

— Ehei, „mînjii" noştri cred că stau ca pe ghimpi la şedinţă. Abia aşteaptă să înceapă cîntecul şi jocul.

Intr-adevăr, e sîmbătă seara, şi, în obiceiul „mînjilor" colectivei din Valea Mare e ca după o săptămînă de treabă să treacă şi să-şi încerce rezistenţa pingelelor pe podelele sălii de festivităţi.

P. VOICULESCU

O movilă a crescut pe mal...

La marginea satului, balta, plină de rogoz şi păpuriş, dormea parcă încremenită sub arşiţa soarelui.

Cîrdul de porci al gospodăriei colective din comuna Rast, raionul Băileşti, păştea pe malul bălţii. Dinspre sat, trei bărbaţi ocolind cherhanaua de pe mal, au luat-o în josul bălţii către stufăriş.

Cei trei erau Ilie Lulă, preşedintele colectivei şi brigadierii Bistriceanu Constantin şi Cioară Mihai. Discutaseră între ei o problemă de mare însemnătate pentru gospodăria lor şi acum veneau aici la baltă s-o pună în aplicare.

Curînd pe malul bălţii au venit cîţiva colectivişti cu cazmale şi lopeţi şi-au început să sape o groapă pe-un teren mai înalt ferit de băltire.

— Ce-or mai fi făcînd colectiviştii acolo pe baltă? se întrebau gospodarii din comună.

Ei îl ştiau pe preşedintele colectivei om vrednic şi tare iscusit gospodar şi nu se îndoiau că-i lucru de ispravă ce făceau ei acolo.

După cîteva zile groapa a fost gata şi lîngă ea au început să descarce bărci cu rogoz şi stuf verde de baltă care după ce era un timp lăsată să se veştejească era tocată şi băgată în groapă. Acolo în groapă Babadan Niculiţă, Mitică Bistriceanu şi Ilie Popa băteau cu maiele tocătura măruntă ca la presă. Muncind cu spor, colectiviştii din Rast au băgat în groapa din marginea bălţii aproape cinci vagoane de rogoz, papură şi stuf verde. Colectiviştii din Rast sînt hotărîţi să-şi mărească ferma zootehnică de la 6 vaci cu lapte la 12 şi oile de la 450 la 600 şi, ca nişte oameni grijulii, îşi pregătesc din vreme nutreţul.

Acum pe malul bălţii din lunca Dunării a apărut o movilă de pămînt în sînul căreia sînt păstrate pentru iarnă cîteva vagoane de nutreţ verde din care sînt sigur că colectiviştii din Rast vor scoate venituri frumoase. Pilda lor poate fi urmată cu folos mai ales că pe baltă sînt sute de hectare de stufăriş care poate fi lesne prefăcut în nutreţ hrănitor.

ANDREI MUŞAT

Brigada artistică de agitaţie
în sprijinul muncilor de vară

Alcătuită din tineri colectivişti şi ţărani muncitori talentaţi, brigada artistică de agitaţie din comuna Dobreni, raionul Piatra Neamţ, şi-a căpătat pentru prima dată faima în iarna anului 1955 cu ocazia organizării unui concurs regional. De atunci, brigada artistică din Dobreni, alături de cele din Metriş, Unguri, Agapia şi altele, a participat la toate concursurile ajungînd totdeauna pînă la faza regională. Caracteristica principală a brigăzii este aceea că programele prezentate sînt legate de viaţa şi munca de toate zilele a colectiviştilor, ţăranilor muncitori şi a organizaţiilor de masă din comună.

Numai în acest an brigada a prezentat peste 11 reprezentaţii pe teme din cele mai diferite. Intre scenetele ce s-au bucurat de mult succes se numără: „Alegeri în sat la noi", „Haideţi la cooperativă", „Intreţinerea culturilor", „Să ne înscriem în gospodăria colectivă" etc.

★

Cu cîteva zile în urmă am găsit pe artiştii brigăzii în plină repetiţie. Deşi erau după o zi de muncă, pregăteau cu mult sirg şi tragere de inimă noul program intitulat: „Nici un bob risipit".

Colectivul de autori format din Elena Manole, bibliotecară, colectivista Elena Ceauşu, Mihai Solomon, oficiant sanitar, Ion Bordeianu, învăţător şi director al căminului cultural, Eugenia Dimu, învăţătoare, Vasile Darie, contabil la sfatul popular au scris numeroase cuplete, cîntece, ghicitori ce evidenţiază pe locuitorii care s-au pregătit cu hărnicie în vederea campaniei de recoltare.

Bineînţeles brigada nu i-a iertat de loc pe cei care în loc să se pregătească pentru campanie, îşi pierd vremea fără rost. Printre aceştia la loc de frunte se află Maftei Ciocoiu, care a căpătat — provizoriu bineînţeles — datorită brigăzii, numele de Maftei leneşul.

Atentă la frămîntările satului, brigada de agitaţie din Dobreni nu scapă nici un prilej în care să nu popularizeze rezultatele bune obţinute de gospodăria colectivă şi să îndemne oamenii cu căldură şi convingere ca aceştia să-şi aleagă calea muncii în comun a pămîntului. Iată de pildă, cîteva versuri din sceneta „Să ne înscrim în gospodărie".

Poate că versurile nu corespund tuturor canoanelor artei poetice, dar cîtă forţă agitatorică cuprind în schimb.

„Vine badea cu tractorul
Să ne brăzdeze ogorul
Zboară hatul cît colea
Nu-l mai văd în calea mea

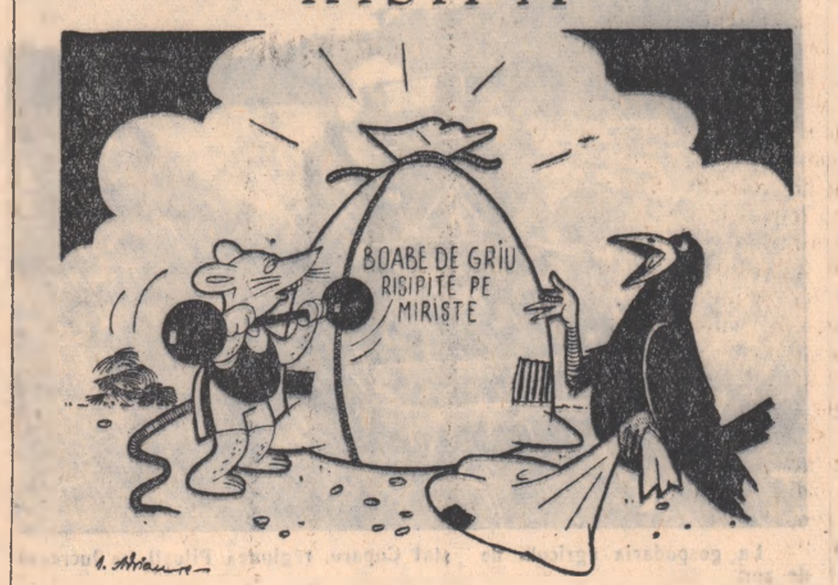
Măi bădiţă, măi Ilie
Fă cerere şi te-nscrie
Nu mai sta şi aştepta
Asta-i fericirea ta".

Artişti amatori ca Ceauşu Ion, fiu de colectivist, Stîngaciu Ion, funcţionar, S. Măriuţa, colectivistă, Rebegea Vasile, ţăran muncitor şi alţii sînt cunoscuţi şi apreciaţi nu numai de către sătenii din Dobreni, ci şi de cei din Negreşti, Gîrcina şi Bodeşti, comune unde brigada merge adeseori şi prezintă spectacole.

Peste puţină vreme părăsind provizoriu scena căminului, brigada va prezenta noul său program pe ariile comunei Dobreni. Prezentă în miezul actualităţii brigada îşi merită pe deplin numele de fruntaşă.

ION GHEORGHIU

RISIPĂ

CIOARA: — Ce faci, colega?
ŞOARECELE: — Mă antrenez! Nu vezi ce saci trebuie să duc acasă?...

Desen de AD. DRAGOMIRESCU

De la RAION...

Corespondenţă din comuna Balinteşti, raionul Bereşti, regiunea Galaţi.

**E şi la noi, fireşte, vară,
Ca pretutindenea în ţară
S-au copt şi vişinele-acum,
Şi colbul s-a-ngroşat pe drum,
A început în grabă mare
Campania de recoltare.
Dar pîn-acuma — nici un zvon
De la raion.**

**E vremea fără doar şi poate
Să ne mişcăm, să dăm din coate
Să strîngem grînele urgent,
Să treierăm concomitent.
Dar pentru treaba asta, fraţii
Aşteaptă-anume indicaţii,
Specifice pentru sezon,
De la raion.**

**Din cine ştie ce motive
Rîvnind mereu la directive,
La noi aicea, dragii mei,
S-a-ncăunat un obicei
Să nu se facă o mişcare
Fără un pic de îndrumare,
Fie şi chiar prin telefon,
De la raion.**

**Şi cum raionul întîrzie
In sensul ăsta să ne scrie,
Un ordin să ne dea expres,
Noi stăm în loc, bine-nţeles.
Dar vezi că vremea trece iute,
Aş zice chiar pe nevăzute
Auzi mata ce ghinion! —
Fără s-asculte de raion...**

IGOR BLOCK

Informaţii

Zilnic, peste 1.500 de autocamioane transportă la bazele de recepţionare şi la silozuri recolta din gospodăriile agricole de stat. Pînă zilele acestea gospodăriile agricole de stat din întreaga ţară au livrat statului aproape 100.000 tone de grîu şi secară.

★

In vederea strîngerii la vreme şi în bune condiţii a recoltei din această vară, conducerea gospodăriei agricole de stat Borăneşti din regiunea Bucureşti a iniţiat un concurs pentru cele mai bune rezultate obţinute în campanie, oferind drept premiu cîştigătorilor un aparat de radio, un aragaz cu butelie, un ceas de mînă şi 3 m stofa de haine.

★

Casa de Economii şi Consemnaţiuni face cunoscut că toate sucursalele şi agenţiile C.E.C. primesc spre consemnare, orice sume cu caracter litigios sau nelitigios (garanţii, chirii, pensii alimentare etc.).

Recipisele de consemnare eliberate de unităţile C.E.C. constituie acte justificative în faţa instanţelor judecătoreşti şi a instituţiilor de stat, de plata legală a sumelor consemnate.

★

In primul semestru al acestui an industria chimică a livrat agriculturii cu peste 15.000 tone îngrăşăminte fosfatice mai mult decît în aceeaşi perioadă a anului trecut şi aproape 3.500 tone mai multe îngrăşăminte azotoase. In cel de al 2-lea semestru al anului, producţia de îngrăşăminte azotoase va depăşi cu peste 8.000 tone pe cea obţinută în primele 6 luni ale acestui an.

★

In ultimii 2 ani, în cooperativele de consum din regiunea Suceava s-au înscris încă 60.000 de membri. Fondurile proprii ale cooperativelor au crescut cu peste 20.000.000 lei. Creşterea numărului de membri ca şi reducerea cheltuielilor de circulaţie au făcut ca în acest an 35 de cooperative săteşti să se autofinanţeze, eliberînd statului fondurile primite drept credite, în valoare de 8.000.000 lei.

La invitaţia Ministerului Agriculturii şi Silviculturii, în cursul săptămînii trecute, a sosit în ţara noastră V. B. Wilkins, director general al Organizaţiei europene şi mediteraniene pentru protecţia plantelor. În timpul vizitei în ţara noastră, oaspetele se va documenta asupra organizării reţelei fitosanitare.

★

In actuala campanie agricolă Ministerul Sănătăţii şi Prevederilor Sociale, în colaborare cu C.C. al Crucii Roşii, organizează posturi sanitare la toate ariile de treier din ţară. Pentru buna funcţionare a posturilor sanitare de la arii, au fost instruite colectivele de sanitari şi s-au asigurat la timp medicamentele şi materialele necesare.

Așa folosesc învățămintele consfătuirii

Retribuția suplimentară își arată eficacitatea

La consfătuirea de la Constanța, s-a pus cu tărie problema sporirii interesării colectiviștilor în creșterea producției agricole. Colectiviștii din Valea Seacă, raionul Medgidia, au socotit că retribuția suplimentară cu acord individual este metoda de organizare și retribuire a muncii ce poate fi aplicată cu mult succes în gospodăria lor.

Munca să fie răsplătită după merit

Cel care a propus introducerea retribuției suplimentare în gospodăria colectivă din Valea Seacă a fost tehnicianul Bilcea Dumitru, dar de fapt încă de anul trecut unii colectiviști ca I. Toma, Florica Toma, Aurica Marcu și mulți alții vorbiseră despre acest lucru. Ei munceau bine și cu tragere de inimă și de aceea pe locurile unde lucrau se obțineau întotdeauna producții mai mari. Erau însă colectiviști care munceau mai slab, uneori chiar de mîntuială, obținînd producții mici.

Retribuirea era însă aceeași pentru toți. Această stare de lucruri nu avea darul să dea imbold în muncă colectiviștilor harnici. Pentru a înlătura acest neajuns și a răsplăti pe fiecare după merit, s-a hotărît introducerea retribuției nu numai după cantitatea muncii ci și în funcție de rezultate. Astfel, se îmbină mai bine interesul obștesc cu cel individual, cointeresînd mai puternic pe colectiviști în sporirea producției la hectar.

Dar iată cum a fost orînduită munca pentru a putea fi introdusă retribuția în raport cu rezultatele obținute în producție. Au fost organizate 4 brigăzi și echipele respective. Echipele au în componența lor membri ai aceleiași familii, vecini, prieteni, fiecare răspunzînd de o suprafață anumită de teren. În funcție de fertilitatea solului, fiecărei echipe i s-a planificat o producție. Dacă o depășesc, membrii echipei primesc în afară de ceea ce li se cuvine după zilele-muncă efectuate, 25-30 la sută din cantitatea de produse obținută peste producția planificată. Deocamdată, retribuția suplimentară s-a introdus numai la porumb, floarea-soarelui, sfecla de zahăr, coreandru și vie.

Primele rezultate

Deși a trecut un timp foarte scurt, aplicarea acestei măsuri a și dat unele rezultate: în afară de o mai bună organizare a muncii, s-a întărit disciplina în muncă precum și răspunderea personală în executarea lucrărilor agricole. Dacă în anul trecut, de exemplu, pe la mijlocul lunii iulie la culturile prășitoare se executase o prașilă și deabia o începuseră pe a doua, în anul acesta pînă la începutul lui iulie se executaseră 3 prașile, iar culturile sînt foarte frumoase. Dar parcă mai arătoase sînt culturile de pe loturile unde lucrează Mircea Trandafir, Martinescu Rena, Muzeim Osman, Pascu Purcărea.

Ca o dovadă a interesului pe care colectiviștii îl acordă desfășurării procesului de producție, în urma aplicării retribuției suplimentare este și faptul că zi de zi iau naștere noi inițiative care să facă mai productivă munca prin înlăturarea timpilor morți. Astfel, pentru o mai bună desfășurare a muncii și pentru evitarea pierderii de timp, fiecare echipă are la dispoziție o căruță cu cai cu care colectiviștii sînt transportați la cîmp, li se aduce apă rece la locul de muncă. O astfel de inițiativă desigur că n-ar fi fost posibilă mai înainte.

Ziua bună se cunoaște de dimineață

Desigur că deocamdată nu pot fi cunoscute în întregime rezultatele aplicării acordului individual și retribuției suplimentare în gospodăria colectivă din Valea Seacă. Dar felul cum se prezintă culturile la ora actuală, entuziasmul în muncă al colectiviștilor și întrecerea susținută care se desfășoară între brigăzi și echipe ne fac să credem că cifrele trecute în plan vor fi depășite. Nu trebuie să fii specialist pentru a-ți da seama de pe acum că în acest an, pe ogoarele colectivei din Valea Seacă vor fi obținute mai mult de 2.200 de kg. de porumb, 1.400 de kg. de floarea-soarelui, 18.000 de kg. de sfeclă de zahăr la ha. etc., cît a fost planificat. Pentru Dobrogea anului 1958 aceste producții sînt foarte bune.

Ing. FLORICA PLOPEANU

IN ATENȚIA

Gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție

In nr. 438 din 8. VII. a.c., al ziarului nostru am arătat că gospodăriile agricole colective și cooperativele agricole de producție pot să-și procure materiale lemnoase pentru construcții. In cele de mai jos se vede mai detaliat cum sectorul socialist al agriculturii se poate aproviziona cu materiale lemnoase.

Departamentul Silviculturii aduce la cunoștința gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție, că pentru a veni în sprijinul sectorului socialist din agricultură a luat măsura de a livra lemn rotund de fag și carpen pentru construcții la preț de vînzare redus și anume: bile de fag și carpen, 12—18 cm. diametru la vîrf lei 290/m.c., manele de fag și carpen 8—11 cm. diametru la vîrf lei 240/m.c., prăjini de fag și carpen 6—7 cm. diametru la vîrf lei 1,60/ml., prăjini de fag și carpen 4—5 cm. diametru la vîrf lei 1,20/ml.

In felul acesta vechiul preț mediu de lei 406/mc. a fost redus în medie la 280 lei/mc.

Aceste materiale lemnoase urmează să fie vîndute cu prioritate gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție, care au încheiat cu statul contracte pe termen lung, pentru vînzarea produselor agricole și care au prevăzut în plan construcții agro-zootehnice.

Intrucît prețul redus de vînzare al lemnelor este în vigoare numai pînă la 31 decembrie 1958, se recomandă gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție că pentru acoperirea necesităților în materiale lemnoase de construcții, să ia cît mai urgent legătura cu organele silvice respective (I.F.E.T.-uri și ocoale silvice) în vederea prescrierii comenzilor și încheierii contractelor de livrări, pentru a putea executa din timp lucrările respective de construcții agro-zootehnice prevăzute în plan.

PAȘUNATUL OILOR

Colectiviștii din comuna Baba Ana, raionul Mizil, au o frumoasă turmă de oi care numără 584 de capete. Colectivistul Dobre Stere cu o parte a turmei, nu departe de saivanul colectivei.

Muncă spornică

Gospodăria colectivă „1907" din comuna Albești este considerată printre unitățile fruntașe din raionul Vaslui. De curînd, cei 120 de colectiviști nelipsiți de la munca în gospodărie, au terminat de executat prașila a II-a pe cele 95 ha cultivate cu porumb, floarea soarelui și sfeclă de zahăr. Ei au început executarea celei de a 3-a prașile.

O echipă de colectiviști lucrează cu sîrg cele 3 ha cît măsoară grădina de zarzavaturi.

Printre colectiviștii fruntași în munca de întreținere a culturilor se află Andrieș Haralambie, Lefter I. Vasile, Ioan Vîrlan și mulți alții.

T. LEUȘTEAN
corespondent

Faptele îi conving

Holdele celor 4 întovărășiri agricole din comuna Valea lui Mihai, regiunea Oradea, sînt printre cele mai frumoase din partea locului.

Lucrarea în comun a pămîntului și folosirea mijloacelor mecanizate au dat posibilitatea întovărășiților să efectueze la timp toate muncile agricole. Culturile se dezvoltă foarte bine. Acest fapt a pus pe gînduri pe mulți individuali din comună. Unul cîte unul ei și-au învins șovăiala și au cerut să fie primiți în întovărășiri. Numai de la 1 mai anul acesta întovărășiții au discutat și aprobat peste 130 de cereri. Printre primii înscriși au fost mijlocașii Emeric Șomogi și P. Kovaci Alexandru, care s-au înscris cu tot pămîntul. In total noii întovărășiți au adus peste 500 de ha teren arabil

GH. BOBOC
corespondent

VEȘTI din gospodăriile colective din regiunea Constanța

- INSILOZEAZA FURAJE.
- INSAMINȚEAZA PORUMB FURAJER IN MIRIȘTE.

Pentru a asigura furajele necesare hrănirii animalelor, gospodăria colectivă din comuna Isaccea a hotărît ca în acest an să însilozeze 1.422 tone de furaje. In vederea obținerii acestor cantități de furaje, colectiviștii au însămînțat 54 ha cu porumb furajer, 15 ha cu iarbă de Sudan, 10 ha cu sorg și dughie, iar după recoltarea grîului, orzului și ovăzului, vor însămînța în miriște încă 50 de hectare cu porumb furajer.

Pînă acum colectiviștii au însilozat deja 100 tone de floarea-soarelui, stuf și vreji de mazăre.

★

Convingîndu-se tot mai mult de avantajele economice pe care le oferă nutrețul însilozat în hrănirea animalelor, colectiviștii din Sinoe, au planificat să însilozeze în acest an 4.000 tone de furaj. Pînă acum au însilozat 600 de tone de stuf și lucernă (3 părți lucernă și o parte stuf). Pe lîngă cele 80 ha cultivate cu porumb furajer, colectiviștii vor însămînța în miriște încă 50 ha.

★

Pentru a realiza 2.000 tone de furaj însilozat cît și-au propus, colectiviștii din orașul Tulcea au însămînțat 60 ha cu porumb furajer, iar în miriște vor însămînța circa 40 ha. Pînă acum au și însilozat 80 de tone de stuf, mazăre furajeră și ovăz (60 la sută stuf, 30 la sută mazăre și 10 la sută ovăz).

ÎN VIE

Via gospodăriei agricole de stat Ștefănești, din regiunea Pitești, promite anul acesta un rod deosebit de bogat. Aceasta se datorește în mare măsură și lucrărilor de întreținere de bună calitate executate de muncitorii gospodăriei.

In fotografie: Inginerul Dumitru Baharin și șeful de echipă Mora Stan controlînd calitatea stropitului.

Ingrijesc culturile

Colectiviștii din comuna Recaș, regiunea Timișoara, se pot mîndri cu culturile din acest an. Aceasta se datorește în bună măsură îngrijirii pe care ei o dau plantelor. Astfel, cele 60 de ha de sfeclă de zahăr au fost prășite de 4 ori, iar celor 9 hectare de pepeni și 6 ha de cartofi li s-au aplicat trei prașile și o mușuroire. Florii-soarelui și porumbului colectiviștii din Recaș i-au dat 2 prașile și în momentul de față se execută cea de a treia. In vie, pînă în prezent s-au executat două prașile, plivitul, legatul și trei stropiri cu zeamă bordeleză. Fruntași în munca de întreținere a culturilor sînt membrii brigăzilor întîia și a doua conduse de Horvat Balas și Wincze Anton.

ADAM RACHITOVAN
corespondent

Cu toate forțele

Terminînd de recoltat orzul, întovărășiții și țăranii cu gospodărie individuală din satul Delureni, raionul Sărmaș, regiunea Cluj, au trecut cu toate forțele la executarea lucrărilor de întreținere a culturilor prășitoare. In momentul de față ei execută cea de-a treia prașilă la porumb, sfeclă de zahăr și cartofi, hotărîți ca pînă la începerea recoltării grîului să termine de prășit întreaga suprafață cultivată cu aceste plante. Fruntași în muncile de întreținere a culturilor sînt întovărășiții Ioan Marcu, Andrei Demeni, etc.

N. ARIEȘAN
corespondent

Folosesc materiale locale

In această perioadă, paralel cu treierișul, colectiviștii din raionul Urziceni, regiunea București, zoresc lucrările pentru terminarea construcțiilor zootehnice. In acest scop ei au produs pe plan local circa 900.000 cărămizi, necesare executării maternităților pentru scroafe, grajdurilor pentru vaci și animale de muncă.

Printre gospodăriile colective care au produs cantități mari de cărămidă se numără cele din comunele Alexeni, Bărcănești, Broșteni, Ion Roată, Cocora, Colelia precum și cooperativele agricole de producție din comunele Balaciu, Grindu și Eliza Stoienești.

Colectiviștii din comuna Bărcănești, de pildă, au produs 200.000 bucăți cărămidă, iar cei de la gospodăria colectivă „23 August" din comuna Cocora circa 300.000 bucăți. Pentru terminarea construcțiilor planificate, colectiviștii din raion și-au propus să mai producă pe plan local încă 900.000 cărămizi.

Insilozează lucernă

Anul trecut, colectiviștii din Lugoj, regiunea Timișoara, au obținut în medie 2.300 litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Această producție se datorează îndeosebi furajării vacilor cu nutreț murat. Ca urmare, membrii acestei gospodării au însilozat pînă acum 15 tone de lucernă verde în amestec cu paie de orz. In total vor însiloza în acest an 160 tone, revenind astfel cîte 5 tone de siloz de fiecare animal mare.

★

65 tone de porumb furajer au însilozat în 1957 colectiviștii din Pișchia, raionul Timișoara. Hrănite cu un furaj mai consistent și de bună calitate, vacile au dat o producție medie de lapte cu 300 litri mai mare ca în anii anteriori: 2.164 litri. Convinși de aceste rezultate, membrii gospodăriei colective din Pișchia au început să însilozeze pentru prima oară și alte furaje. Astfel, pînă mai zilele trecute au pus la murat în silozuri 50 tone de fîn verde și diferite ierburi. Pînă la toamnă se vor însiloza aici peste 400 tone. In acest scop au fost însămînțate cu porumb furajer 30 ha.

C. VASIA

Insemnări de la gospodăria agricolă de stat Bucium

MAI MULȚI STRUGURI, MAI MULT VIN!

Cărăruia ce se așternea pe pieptul costișei, suind pieziș spre creștetul ei printre butucii doldora de ciorchini, părea în amiaza aceea însorită un covoraș întins într-o încăpere cu grijă dereticată. Pămîntul bine prășit, fără nici un fir de buruiană, ca și frunzele butucilor proaspăt stropite, îți dădeau o senzație plăcută, care te făcea să simți aici mîna unor gospodari vrednici.

Așa am găsit zilele trecute, viile gospodăriei agricole de stat Bucium din raionul Iași.

— Sperăm că față de producția planificată să obținem în acest an un spor de 1500 de kilograme de struguri la hectar, ne-a spus directorul gospodăriei, inginerul Ilie Ifrim.

După felul cum se prezintă pînă acum viile, presupunerea aceasta pare să fie pe deplin întemeiată.

Gospodăria a ajuns în situația de a-și pune asemenea nădejdi în recolta din acest an în urma unei munci susținute, începute de cînd s-au pus temeliile recoltei și continuate cu aceeași rîvnă în lunile care au urmat. Incă din toamnă s-au făcut arături pe majoritatea suprafeței și s-au aplicat îngrășăminte chimice (200 kg. superfosfat și 100 kg azotat de amoniu la ha). Aceasta a îngăduit ca în primăvară lucrările din vii să se facă într-un timp mult mai scurt și starea viilor să fie foarte bună.

Prin aplicarea micii mecanizări, a fost posibil să se execute lucrările în timpul optim și să se reducă considerabil numărul brațelor de muncă necesare și implicit prețul de cost. In vederea stropitului, materialul necesar a fost asigurat din iarnă. Pompele de stropit au fost reparate la timp în atelierul mecanic al gospodăriei. Deși s-a izbit de unele piedici (fabrica de produse chimice Tîrnăveni n-a livrat la timp cantitatea de alaun contractată, Direcția regională silvică Iași a întîrziat expedierea aracilor), gospodăria din Bucium a luat la vreme măsurile necesare ca să facă față acestor deficiențe, pentru ca producția să n-aibă de suferit. Așa se face că la ora actuală gospodăria din Bucium a executat, la timp și în bune condiții, prășitul al doilea și stropitul al treilea și are toate motivele să spere într-o recoltă bogată.

★

Nu ne îndoim de acest lucru, deoarece acest colectiv este harnic și priceput. Din rîndurile lui ne îngăduim să menționăm în chip deosebit pe brigadierii Zaharia Ungureanu și Vasile Cnej, precum și inginerul Gheorghe Iftode, pentru silința pe care și-o dau în muncă, pentru grija față de oamenii ce-i au în subordine și buna lor îndrumare.

Gospodăria agricolă de stat Bucium este o gospodărie în plină dezvoltare. Ea are un caracter specific viti-pomicol și dispune în prezent de 452 ha vii (din care 408 pe rod, iar restul plantații tinere) și 454 ha livezi (în mare majoritate plantații tinere). Prin defrișări și redarea în folosință a unor terenuri neproductive, anul acesta s-au plantat aici 11 ha vie tînără, cu materialul produs în 1957, pentru prima oară, în pepiniera proprie a gospodăriei.

In urma consfătuirii de la Constanța, Comitetul raional de partid Iași și gospodăriile agricole de stat din raion au elaborat un plan special de măsuri pentru următorii ani. Potrivit acestui plan, la gospodăria din Bucium, suprafața viilor se va extinde în viitorii ani pînă la 828 de ha, iar aceea a livezilor — la 900 de ha.

I. B.

Se poate și mai mult

La îndemnul inginerilor și tehnicienilor agronomi unele unități agricole de stat și cooperatiste, precum și o parte din gospodăriile individuale țărănești din regiunea București, au însămînțat după terminarea secerișului mari suprafețe cu plante de nutreț în miriști. Fruntașe în această acțiune se găsesc raioanele Domnești, Giurgiu, Snagov, Vidra, Zimnicea și Răcari, care au îndeplinit și depășit încă de pe acum planul la însămînțare a plantelor furajere. În raionul Giurgiu, de pildă, pînă la data de 11.VII a.c. fuseseră însămînțate peste 2600 ha., iar în raioanele Vidra și Snagov cîte 1933 și respectiv 1340 ha.

Există însă și unii codași. Astfel o slabă preocupare în munca de îndrumare și sprijinire a gospodăriilor colective, au dovedit organele agricole din raioanele Videle, Titu, Roșiori, Olteni și Drăgănești Vlașca. In cele 25 gospodării colective existente în raioanele Roșiori, Videle și Titu, fuseseră însămînțate pînă la data de 11.VII a.c. abia 22 ha.

Rezultate necorespunzătoare la însămînțarea plantelor furajere în miriști se întîlnesc și în unele unități cooperatiste din raioanele Răcari, Alexandria, Urziceni și Brănești. Un rău exemplu îl dau și unele gospodării de stat ca, de exemplu, Andrășești, I. C. Frimu, Mărculești, Mîrșa și Traianu, care pînă acum n-au însămînțat nici un hectar cu plante furajere în miriști.

Pentru a sprijini unitățile agricole de stat și cooperatiste să asigure baza furajeră necesară întregului efectiv de animale stabilit conform îndrumărilor consfătuirii de la Constanța, organele agricole și de stat din regiunea București au datoria ca în aceste zile să îndrume și să sprijine îndeaproape pe colectiviști și întovărășiți și pe țăranii individuali să însămînțeze suprafețe cît mai mari cu plante furajere în miriști. In mod deosebit se impune impulsionarea acestei acțiuni în gospodăriile de stat unde au fost însămînțate suprafețe foarte mici, ori nu s-au însămînțat de loc.

TRAIAN BILBIIE

SPRIJINUL S.M.T.-ULUI

Stăteam de vorbă cu tov. I. Crețu, organizatorul de partid al stațiunii de mașini și tractoare Dîngeni din regiunea Suceva, despre sprijinul pe care îl acordă S.M.T.-ul dezvoltării sectorului agricol socialist în raionul Trușești.

„Cu cîțiva ani în urmă, — îmi spuse tov. Crețu, în raza noastră de activitate nu existau decît 10-12 întovărășiri agricole — și acelea destul de firave. In prezent, din cele 7 comune unde lucrăm 5 sînt complet cooperativizate: Ripiceni, Movila Ruptă, Dîngeni, Socrujeni și Trușești. La Socrujeni, există o gospodărie colectivă și 7 întovărășiri; la Movila Ruptă o gospodărie colectivă și 4 întovărășiri. Firește, aceste rezultate n-au venit de la sine. La obținerea lor a adus o însemnată contribuție și S.M.T.-ul nostru. Cum anume am lucrat noi? O să aflați de la înșiși colectiviștii și întovărășiții noștri".

★

Membrii gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Mihălășeni n-au lucrat totdeauna după plan. Nu e de mirare că atunci cînd tov. Doboșeru Niculae, cel mai vechi agronom de sector de la S.M.T. Dîngeni, a venit în gospodăria colectivă din Mihălășeni și i-a povățuit pe oameni să alcătuiască un plan de muncă pe zile și săptămîni, în fiecare campanie agricolă, — aceștia s-au uitat la el mirați. „Cum adică să prevadă ce recolte or să scoată și cît timp or să treiere?" ziceau unii. „De unde știe agronomul dacă în zilele acelea nu o să plouă"? adăugau alții. Totuși, pînă la urmă sfatul tov. Doboșeru a prins bine. Lucrările s-au făcut în mai puține zile decît pînă atunci, deoarece oamenii au căutat neapărat să respecte termenele fixate de ei înșiși. Aceasta — cum nu existau prea multe brațe de muncă — le-a permis să treacă la executarea altor lucrări. Datorită planificării lucrărilor, numai în anul 1957 și în prima jumătate a anului 1958, după calculele făcute de colectiviști, au fost economisite astfel un mare număr de zile-muncă. Folosind tractoarele S.M.T.-ului, în 1957 colectiviștii au obținut recolte cu cel puțin 500 kg de grîu și cel puțin 1.000 kg de porumb mai mult la hectar, ca țăranii muncitori din sectorul individual.

Agronomul de sector Doboșeru i-a sprijinit pe colectiviști să dezvolte și sectorul zootehnic al gospodăriei. El i-a sfătuit să amenajeze un iaz pentru creșterea peștelui, pe un loc unde era un lac plin cu stufăriș. Colectiviștii i-au urmat povața. Au curățat lacul, au taluzat malurile, au adus puiet de pește. In 1957, ei au scos de pe urma peștelui vîndut bani frumoși, pe lîngă faptul că gospodăriile proprii au fost mereu aprovizionate cu crap și caracudă.

In gospodărie, existau un număr prea mare de cai și boi pentru muncă. Au mai fost vînduți din aceștia, tot la îndemnul agronomului, și s-au cumpărat 20 de vaci și 300 de oi. Pentru vaci, a fost construit și un grajd încăpător.

Toate acestea, — care au avut ca urmare o creștere apreciabilă a nivelului de trai al colectiviștilor — nu se putea să nu influențeze în bine pe mulți țărani muncitori, care încă nu se înscriseseră nici în gospodăria colectivă, nici în întovărășire.

De la începutul anului 1958 pînă la începutul lunii mai, s-au primit 10 cereri noi de înscriere în colectivă. In același timp, în satele Păun, Năstase, Slobozia și Pădureni ce țin de această comună, zeci și zeci de țărani muncitori au înaintat cereri de a se înscrie în întovărășiri. Pînă acum cîteva zile, comuna Mihălășeni a fost cooperativizată în procent de 90 la sută.

Despre sprijinul pe care au înțeles să-l dea agronomii de la S.M.T. Dîngeni unităților agricole deservite de S.M.T., mi-au vorbit și colectiviștii din Socrujeni, din Trușești și din Rîșca.

„La gospodăria noastră, mi-a spus tov. Zota Gh., președintele gospodăriei colective din Rîșca, lucrează una din cele 3 brigăzi permanente ale S.M.T.-ului Dîngeni, condusă de tov. Relinschi Alexandru. Fiecare dintre mecanizatorii din brigadă a devenit și un bun agitator în sprijinul dezvoltării sectorului agricol socialist. Iată unul dintre multele exemple ce se pot da: la începutul lunii iulie din acest an și grînele noastre începuseră să dea în pîrgă. Mulți colectiviști erau însă de părere că trebuie să mai așteptăm cu începerea secerișului. Șeful de brigadă însă nu s-a lăsat. El a spus: „dacă întîrziem, pierdeți din recoltă". De altfel, l-a chemat la fața locului și pe tov. Foca Ștefan, agronomul șef al stațiunii. Firește și acesta a fost de părere că nu trebuie așteptat pînă la coacerea completă a grîului. Astfel că mecanizatorii din brigada a 6-a au început lucrul. Exemplul lor a fost urmat de mulți țărani muncitori cu gospodărie individuală, care au început recoltatul.

Mai trebuie adăugat la toate cele de mai sus că nu numai tovarășii din conducerea S.M.T.-ului Dîngeni se străduiesc să sprijine pe teren dezvoltarea gospodăriilor colective și lărgirea sectorului cooperatist, ci și pontatorii alimentatori (ca Baciu Ion, care deservește brigada a 5-a), șefii de brigadă (ca Bernat Dumitru care lucrează în comuna Movila Ruptă) ori Aurel Clement, dispecerul stațiunii, care săptămîni de-a rîndul a muncit la comasarea terenurilor în comuna Ripicenii Noi sau la popularizarea statutului gospodăriei colective.

„In prezent, numai într-o singură comună, din cele deservite de noi, la Dobirceni, mai sînt 50 la sută din gospodăriile țăranilor muncitori în afara sectorului socialist, — mi-a spus tov. Crețu I, organizatorul de partid al stațiunii. Ne vom strădui ca în muncile de vară, să demonstrăm oamenilor de aici — ca și din celelalte comune deservite, — că munca făcută cu mijloace mecanizate pe tarlale comasate, și potrivit îndrumărilor științei agrotehnice, nu numai că le ușurează munca dar le înlesnește și obținerea unor producții mai mari la hectar, decît atunci cînd muncesc de unul singur. In acest scop, ne-am propus să executăm în afară de celelalte lucrări obișnuite, un volum cît mai mare de arături de vară. Sîntem încredințați că roadele sprijinului nostru nu vor întîrzia să se arate — și în scurtă vreme și aici întreaga comună va fi complet cooperativizată".

AL. RAICU

Un valoros schimb de experiență

Nu de mult timp a avut loc în regiunea Galați un rodnic schimb de experiență în legătură cu producerea semințelor de legume, organizat din inițiativa Trustului AGROSEM-București. Atît din referatul prezentat cu acest prilej de tov. ing. Ion Codreanu, directorul întreprinderii AGROSEM-Galați, cît și în urma vizitării unor unități agricole fruntașe, participanții au avut ocazia să cunoască metodele organizatorice folosite de tehnicienii de aici în scopul asigurării producției semințelor de legume și a materialului săditor viticol.

Printre realizările de seamă ale întreprinderii regionale AGROSEM-Galați putem aminti rezultatele obținute la îndeplinirea planului de contractări la culturile furajere, la vița altoită, la porumb hibrid, la legume și altele. La culturile furajere și ierburi perene, bunăoară, au fost contractate pe regiune 4.022 ha., iar la vița altoită 40 ha.

După vizitarea cîtorva unități agricole fruntașe în producerea semințelor legumicole și a materialului săditor-viticol au urmat discuții pe marginea celor văzute. Toți cei care au luat cuvîntul au scos în evidență metodele bune folosite de organele tehnice din cadrul întreprinderii regionale AGROSEM-Galați, aducînd totodată completări prețioase cu privire la agrotehnica diferitelor culturi.

Cu prilejul închiderii acestui schimb de experiență, tov. ing. Gheorghe Hristu, directorul Trustului AGROSEM-București, înmînînd sarcinile de plan directorilor întreprinderilor regionale AGROSEM, a subliniat în cuvîntul său rolul acestor întreprinderi ca unități de sine stătătoare, menite să contribuie la producerea și valorificarea semințelor, precum și a materialului săditor pomi-viticol.

B. TRAIAN

„Socialismul învinge"

Lucrările celui de al V-lea Congres al P.S.U.G.

La 10 iulie s-a deschis în sala Werner — Seelenbinder din Berlin Congresul al V-lea al Partidului Socialist Unit din Germania. La lucrările Congresului, care vor dura șapte zile, participă 2.260 de delegați cu drept de vot consultativ și deliberativ, precum și aproximativ 2.900 de oaspeți, între care reprezentanții ai 46 de partide comuniste și muncitorești. Congresul se desfășoară sub lozinca „Socialismul învinge".

In prima zi a lucrărilor, delegații la Congres au ascultat raportul „Lupta pentru asigurarea păcii, pentru victoria socialismului, pentru renașterea națională a Germaniei ca stat democrat, iubitor de pace", raport prezentat de tovarășul Walter Ulbricht, prim secretar al C.C. al P.S.U.G. Raportul face o analiză completă a căilor pentru reunificarea celor două state germane într-un stat suveran, iubitor de pace și democratic și indică sarcinile dezvoltării Republicii Democrate Germane pe calea spre victoria socialismului. Din însărcinarea C.C. al P.S.U.G., tovarășul W. Ulbricht a propus Congresului să aprobe principala sarcină economică, care constă în aceea ca în decurs de cîțiva ani economia națională a R.D.G. să capete o astfel de dezvoltare care să dovedească în mod de netăgăduit superioritatea orînduirii socialiste din R.D.G. față de dominația forțelor imperialiste în statul de la Bonn. Aceasta înseamnă că în decurs de cîțiva ani toate ramurile economiei naționale a R. D. Germane vor cunoaște un nou și puternic avînt.

O tot mai mare dezvoltare va lua în acești ani și agricultura. In raport se apreciază că dezvoltarea generală a agriculturii este hotărîtă în prezent de avîntul nestăvilit al cooperativelor agricole de producție, de dezvoltarea socialismului la sate. Datorită creșterii cooperativelor agricole de producție și creșterii productivității este posibil ca încă în acest an producția de lapte, carne de porc și ouă să atingă în linii mari cifrele de plan prevăzute pentru anul 1960. In producția agricolă, a declarat W. Ulbricht, ne propunem ca în decursul celui de-al treilea plan cincinal populația noastră, cu un consum crescînd, să fie aprovizionată cu carne, lapte, unt, grăsimi și ouă din resurse proprii.

Tovarășul Ulbricht a arătat că într-o măsură tot mai mare transformarea socialistă a agriculturii schimbă întreaga viață a satului. In ultimele săptămîni a apărut un fenomen nou: într-o serie de sate toți țăranii s-au unit în cooperative agricole de producție și au făcut astfel pasul hotărîtor pe calea spre crearea satului socialist.

La acordarea de ajutor pentru crearea de cooperative agricole de producție și pentru crearea satului nou socialist, a spus tovarășul Ulbricht, trebuie să ne orientăm nu numai spre cooperative agricole de producție izolate, ci, potrivit planului, spre crearea de raioane și regiuni întregi cu agricultură socialistă.

Delegații la Congres au ascultat cu multă însuflețire salutul transmis Congresului, clasei muncitoare și tuturor oamenilor muncii din R. D. Germană în numele C.C. al P.C.U.S. și al întregului popor sovietic și ampla cuvîntare pe care a rostit-o tovarășul Hrușciov. In cuvîntarea sa, primul secretar al C.C. al P.C.U.S. a înfățișat un larg tablou al victoriilor istorice repurtate de țările lagărului socialist. In anii de dezvoltare socialistă aceste țări au sporit de cîteva ori forțele de producție și dau acum o producție industrială atît de mare cum nu au dat niciodată în trecut, sub regimul capitalist. Poporul însuși, care a devenit stăpînul tuturor bogățiilor țării sale, a demonstrat în fapt că este un gospodar mai vrednic decît capitaliștii. Aceasta înseamnă că orînduirea democrat-populară a trecut examenul vremii, și-a demonstrat viabilitatea ca orînduire care corespunde intereselor fundamentale ale oamenilor muncii.

O parte importantă a cuvîntării sale, tovarășul Hrușciov a consacrat-o părerilor și acțiunilor complet greșite ale conducătorilor iugoslavi. Vorbitorul a arătat pe larg cît de mult dăunează aceste păreri și acțiuni cauzei clasei muncitoare. Prin teoriile și atitudinea lor, conducătorii iugoslavi nu fac altceva decît să lovească în mișcarea muncitorească, în unitatea partidelor comuniste și muncitorești și să dea apă la moara imperialiștilor.

★

In aceste zile cînd oamenii muncii din R. D. Germană se pregătesc să treacă la înfăptuirea marilor sarcini pe care le dezbate Congresul al V-lea al P.S.U.G., ei au luat cunoștință de o nouă și importantă inițiativă a Uniunii Sovietice în sprijinul dezvoltării R. D. Germane.

In dorința lor de a contribui la dezvoltarea cît mai grabnică a economiei și la avîntul continuu al bunei stări materiale a poporului Republicii Democrate Germane, C. C. al P.C.U.S. și guvernul sovietic au hotărît ca începînd de la 1 ianuarie 1959 să renunțe la primirea sumei de 600 milioane de mărci pe care R. D. Germană este obligată să o plătească anual pentru acoperirea unei părți a cheltuielilor necesare întreținerii trupelor sovietice staționate în mod temporar pe teritoriul ei.

Este o nouă și deosebit de importantă contribuție adusă de U.R.S.S. la înflorirea continuă a Republicii Democrate Germane, la întărirea prieteniei dintre cele două țări.

CONGRESUL POPOARELOR

Mîine se deschide în capitala Suediei — orașul Stockholm — Congresul Mondial al popoarelor pentru dezarmare și coexistență pașnică. Timp de 7 zile va răsuna de la tribuna Congresului glasul reprezentanților Comitetelor Naționale ale păcii, ai organizațiilor obștești, culturale, asociațiilor științifice, partidelor politice, cultelor religioase etc., glasul tuturor celor care militează pentru apărarea păcii. Unirea tuturor forțelor iubitoare de pace din lume, care vor să salveze omenirea de pericolul grav al unui război atomic — iată scopul principal al acestei mari întîlniri internaționale, adevărat Congres al popoarelor.

Se știe că nu o singură dată acțiunea hotărîtă a popoarelor a salvat omenirea din situații critice, provenite ca urmare a politicii „de pe poziții de forță" dusă de puterile occidentale. Presiunea opiniei publice a fost aceea care a oprit pe propovăduitorii acestei politici nebunești să arunce bomba atomică în Coreea și Vietnam. Datorită aceleiași presiuni și suferind rușinoase înfrîngeri militare, agresorii imperialiști au fost nevoiți să pună capăt conflictelor sîngeroase dezlănțuite în Coreea și Egipt.

Asupra omenirii continuă să plutească însă amenințarea atomică, iar problema încetării experiențelor cu armele nucleare a devenit una dintre arzătoarele probleme ale vieții internaționale. Se știe că Uniunea Sovietică a luat istorica și nobila hotărîre de a înceta experiențele cu toate tipurile de arme nucleare. Celelalte puteri producătoare de arme atomice — S.U.A., Anglia, Franța, — nu au adoptat însă aceiași hotărîre, ba mai mult, au continuat experiențele lor. Ori, cea mai mare parte a savanților lumii sînt de acord că exploziile nucleare experimentale care degajă importante cantități de elemente radioactive, otrăvesc aerul, apa, hrana, punînd în pericol sănătatea actualei generații și a celor viitoare. Pericolul radiațiilor atomice a produs atîta îngrijorare, încît în toată lumea s-au făcut cercetări din ce în ce mai active, asupra efectelor radiațiilor atît în Asociații internaționale, cît și în cele naționale. Potrivit unei statistici făcută de Asociația britanică a savanților atomiști, exploziile unei bombe cu hidrogen echivalente cu 1 milion de tone de explozibil clasic produc cancerul oaselor cam la 1.000 de persoane — datorită stronțiului 90 care cade pe pămînt în urma acestor explozii. Ori, o singură explozie cu actualele bombe cu hidrogen este echivalentă cu 10—20 milioane de tone de explozibil clasic. Incetarea experiențelor cu armele atomice a devenit de aceea cerința cea mai arzătoare a oamenilor conștienți de pe întreg întinsul globului pămîntesc.

Congresul mondial al popoarelor pentru dezarmare și coexistență pașnică va arăta întregii lumi că există o singură cale pentru a evita dezastrul la care poate împinge omenirea continuarea politicii „de pe poziții de forță" — aceasta este calea coexistenței pașnice a tuturor țărilor fără deosebire de orînduire socială. Pentru această cale se pronunță sute și sute de milioane de oameni a căror dorință este de a se pune capăt odată pentru totdeauna amenințării atomice, enormelor cheltuieli militare și războiului rece.

Așa cum se arată în declarația Comitetului executiv al Consiliului Mondial al Păcii, „...Congresul va trebui să dea un nou avînt mișcării pentru pace. El va contribui la apropierea punctelor de vedere și la precizarea țelurilor comune. El va studia posibilitățile celor mai bune forme de colaborare internațională cu condiția respectării independenței naționale în interesul păcii și prosperității tuturor popoarelor".

Prin discuțiile rodnice care se vor purta aci, prin hotărîrile importante care se vor lua, Congresul Păcii de la Stockholm constituie o nouă etapă importantă în activitatea nobilă a mișcării mondiale pentru apărarea păcii.

Poporul nostru care în toate ocaziile și-a afirmat dorința sa hotărîtă de a apăra cauza păcii a întîmpinat cu mult avînt Congresul mondial al popoarelor pentru dezarmare și coexistență pașnică. In întreaga țară au avut loc adunări cetățenești la care au luat parte sute de mii de oameni — muncitori, țărani, intelectuali, mici meseriași, preoți, gospodine, pensionari etc., — care au dezbătut problemele actuale ale situației internaționale și și-au afirmat voința de a lupta pentru zădărnicirea planurilor agresive ale cercurilor imperialiste. Conferința Națională a Mișcării pentru pace din țara noastră ale cărei lucrări s-au desfășurat în zilele de 21 și 22 iunie, a arătat că întregul nostru popor este mobilizat în măreața luptă pentru înlăturarea definitivă a primejdiei războiului atomic, pentru menținerea și consolidarea păcii.

In sala cea mare a Congresului Păcii de la Stockholm se va afla mîine și delegația țării noastre. Ea va transmite solilor tuturor țărilor lumii năzuința cea mai scumpă a poporului romîn: pace și prietenie între popoare.

Din UNIUNEA SOVIETICĂ

CONDUCĂTORUL COLHOZULUI

Corespondență specială pentru ziarul „AGRICULTURA NOUĂ"

Mă aflam la Expoziția Agricolă Unională din Moscova. Intr-una din sălile expoziției ținea o conferință despre unul din colhozurile R.S.S. Moldovenești un bărbat bine legat, cu fire cărunte în păr.

In persoana conferențiarului l-am recunoscut pe Boris Glușko, președintele unuia din colhozurile fruntașe moldovenești — „Viață nouă", decorat cu Ordinul Lenin. Mi-am adus aminte atunci de popasurile pe care am avut prilejul să le fac în satul Cecolteni din raionul Telenești, unde se află acest colhoz. E un sat mare, înecat în verdeață, ce se întinde pe malul Răutului.

Cînd am poposit pentru întîia oară la Cecolteni, am nimerit la o adunare a colhozului. L-am auzit atunci vorbind pe Glușko. Spunea că colhozul are nevoie de specialiști proprii, că trebuie să-i ajute pe tinerii și tinerele care pleacă sa învețe la școlile tehnice și la institute. Țăranii l-au sprijinit pe președintele colhozului și adunarea a hotarît să rezerve un fond special pentru studenții colhozului.

Acesta era visul lui Glușko. El însuși era doctor în științe agricole și ca specialist de seamă ar fi putut să lucreze la oraș, dar atunci cînd au început să se înființeze colhozuri pe malul drept al Nistrului, Glușko a preferat să meargă să muncească în satul său natal.

De-atunci au trecut zece ani. Boris Glușko continuă să conducă colhozul „Viață nouă". Nu de mult am poposit din nou la Cecolteni. In răstimpul dintre cele două popasuri s-au produs aici schimbări mari. In sat s-au ridicat multe case noi, s-a construit o uzină electrică, o stație de radioamplificare, o centrală telefonică. Țăranii și-au durat o Casă de cultură și au amenajat în mijlocul satului un parc. Aici am văzut o clădire care înainte nu exista pe firma căreia am citit: „Casa de cultură agricolă a colhozului „Viață nouă". Inăuntru se auzeau voci.

— S-au întrunit oamenii de știință, m-a lămurit un colhoznic.

Am aflat că aici avea loc o ședință a consiliului științific al colhozului. Seara, la rugămintea mea, președintele mi-a vorbit amănunțit despre activitatea consiliului științific al colhozului. El cuprinde pe toți specialiștii din colhoz, al căror număr se ridică acum la peste douăzeci. La lucrările consiliului participă de asemenea colaboratori științifici de la institutele din Chișinău, cum și de la punctul agricol al filialei republicane a Academiei de Științe a U.R.S.S. care s-a înființat la Cecolteni la cererea colhoznicilor.

In vreme ce vorbeam cu Glușko, s-a apropiat de noi un tînăr înalt.

— Ți-l prezint pe inginerul mecanic Andrei Galescu, mi l-a recomandat președintele.

In trecut colhoznic de rînd, Galescu a absolvit Institutul Agronomic și conduce acum parcul de mașini și atelierele colhozului, vestite în tot raionul.

In colhozul „Viață nouă" s-au ridicat oameni noi, care fac cinste consatenilor lor. Brigadierii acestui colhoz sînt cunoscuți acum în toată republica. Unul din ei, Stepan Știrba, a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste.

Președintele mi-a spus apoi printre altele că venitul colhozului a trecut de nouă milioane ruble. Modest, conducătorul colhozului nu mi-a destăinuit însă că la ei în colhoz vin ca să-și însușească experiența lor oameni din alte colhozuri și prieteni din alte țări. Abia mai tîrziu am aflat că Glușko însuși a fost în Romînia, la Cluj, unde a ținut, la Institutul Agronomic, o conferință despre colhozul „Viață nouă", apoi la București.

...Acum îl vedem pe Boris Glușko la tribuna Expoziției Agricole Unionale. Vorbea simplu și modest despre munca colhoznicilor din Cecolteni. La sfîrșit sala a răsunat de aplauze. Și aplauzele acestea erau adresate harnicilor colhoznici din artelul agricol „Viața nouă" și neobositului lor conducător.

A. ROJNOV

Crescătoria de păsări a colhozului „Viață nouă"

Scurte știri sportive

● Prima ediție a campionatelor europene de box ale feroviarilor desfășurată la București s-a terminat cu victoria reprezentativei R. P. Romîne. Pe locurile următoare s-au clasat echipele U.R.S.S. 29 puncte, Angliei 10 p., R.D.G. 6 p., R.P.U. 5 p., și R.F.G. 0 p.

● Sîmbătă și duminică s-au întîlnit la București reprezentativele de polo pe apă ale R. P. Romîne și R.D. Germane. Sportivii romîni au învins în ambele meciuri. Iată rezultatele: ziua întîia 11—7 (7—2); ziua a doua 9—6 (4—2).

● La Sofia a avut loc o consfătuire a delegațiilor federațiilor de fotbal din Bulgaria, Romînia, Albania, Turcia și Iugoslavia pentru discutarea proiectului reluării competiției „Cupa Balcanică" inter-țări sub formă de turneu. S-a decis astfel ca în 1959 turneul să se desfășoare la Sofia între 28 iunie și 10 iulie. Nu se cunoaște încă hotărîrea de participa[re] a federațiilor de fotbal din Iugoslav[ia] și Grecia.

● Sîmbătă și duminică au avut l[oc] la Moscova duble întîlniri între r[e]prezentativele de handbal ale R. [P.] Romîne și Uniunii Sovietice. La fe[minin] victoriile au revenit reprezentantel[or] noastre care au învins cu 11—4 (5—[illegible]) și 8—3 (4—2). Handbaliștii sovietici jucînd excepțional, au învins pe r[e]prezentanții noștri în ambele meciu[ri] cu 20—15 (9—7) și 10—9 (5—4).

● Ieri s-a dat startul în cea de [a] 11-a ediție a tradiționalei competi[ții] cicliste „Cursa Scînteii" la care pa[r]ticipă peste 60 de alergători selecți[o]nați de Federația Romînă de Ciclis[m]. In acest an cursa se va desfășura [pe] traseul București — Or. Stalin — S[i]biu — Cluj și retur, de-a lungul a [illegible] etape însumînd 980 de km. Sosir[ea] are loc duminică pe stadionul Din[a]mo.

Ce fac îndrumătorii?

(Urmare din pag. I-a)

s-ar fi putut recolta 8 ha de grîu.

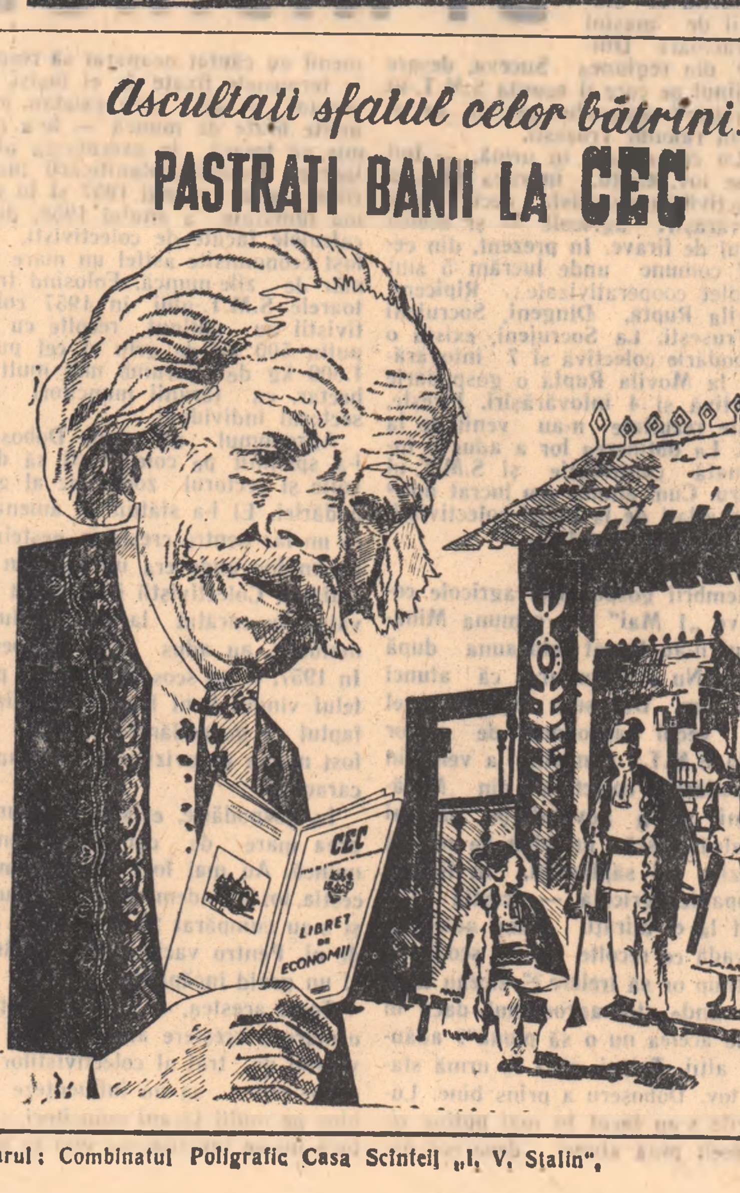
Delegatul raional tov. Gh. Căpățînă în loc să se preocupe de astfel de probleme mărunte în aparență, dar de mare importanță, a trecut cu mașina mică, alături de tov. C. Ciurea, directorul gospodăriei și de tov. Chiriță, delegatul Departamentului Gostat, pe lîngă combine. S-au mulțumit să le vadă lucrînd și atît. Cum lucrează însă, asta nu-l interesează. Nu-l interesează nici faptul că la combinele conduse de Costea Preda, Nica R. Nicolae și alții, capacele de la ventilator sînt slăbite din care cauză se pierd cîteva zeci de kg de boabe zilnic. Nu-l privește pe tov. Căpățînă, ca de altfel nici pe ceilalți tovarăși ce răspund de producția de grîu din gospodărie, faptul că între brazde sînt lăsate coame de grîu netăiate, rămînînd astfel nerecoltate [în]semnate cantități de grîu.

Un lucru deosebit de grav este acela că în sectorul brigadierului [de] cîmp Constantin Jecleanu sacii [cu] grîu de la combine nu se cîntăres[c], greutatea lor fiind apreciată din och[i]. La o verificare s-a constatat că s[a]cii conțin mai mult decît sînt evalua[ți] după originala „metodă" folosită a[ici]. Aceasta este cu atît mai grav cu c[ît] la arie există patru cîntare, iar l[u]crurile se petrec sub nasul contabil[u]lui de secție Gheorghe Snaie.

Socotim că lipsurile existente [în] raionul Filimon Sîrbu la muncile [de] recoltare, treieriș și pregătirea teren[u]lui pentru recolta anului viitor pot [fi] grabnic înlăturate. Pentru aceas[ta] este însă necesar ca membrii colect[i]vului raional de coordonare a lucr[ă]rilor agricole să dea dovadă de m[ai] multă exigență în muncă.

Folosirea energiei atomice în institutele de cercetări agronomice

Prof. T. BORDEIANU
I.C.A.R. București

Oamenii de știință care lucrează în agricultură și biologie, au posibilitatea să folosească astăzi izotopii radioactivi pentru a urmări procesele ce se petrec în sol, felul cum sînt folosite elementele nutritive de către plante, modul cum acestea se deplasează în țesuturi, și multe alte reacții intime ce au loc în celule. Izotopii radioactivi se pot aplica de asemenea pentru stimularea sau oprirea creșterii și dezvoltării plantelor.

In Institutul de cercetări agronomice din București, problema folosirii atomilor marcați a fost pusă de-abia în toamna anului 1957, cînd s-a început amenajarea unui laborator corespunzător și strîngerea materialelor necesare experiențelor. Cu ajutorul izotopilor radioactivi folosiți în cadrul diferitelor secții ale I.C.A.R.-ului, s-a reușit, de pildă, să se reducă mult virulența unor ciuperci, altele au fost chiar distruse. Astfel, prin iradierea la 500.000 Roentgen, sporii ciupercilor din speciile de Ustilago au fost omorîți în proporție de 70 la sută, iar cei ai speciilor de Tileția, în procent de sută la sută. Această constatare, aplicată în practică poate da ajutor la combaterea ciupercilor ce provoacă rugina și tăciunele cerealelor.

Intr-o altă experiență s-a urmărit efectul iradierii semințelor de pomi asupra germinației și creșterii puieților. Rezultatele obținute sînt valoroase pentru sectorul pepinieristic; întrucît deschid căi noi pentru grăbirea încolțitului semințelor de pomi și intensificarea ritmului de creștere al puieților. Semințele iradiate încolțesc mai devreme, datorită cărui fapt se pot folosi mult mai bine rezervele de apă din sol din cursul primăverii; în felul acesta se poate ajunge la o sporire a producției de puieți, de calitate superioară.

In momentul de față în I.C.A.R. au fost luate în cercetare și alte probleme asemănătoare, care vor fi adîncite pe măsura intrării în funcție a întregii aparaturi procurate în acest scop.

A trecut un timp relativ scurt de cînd elementele radioactive sînt folosite în studiile de laborator. Cu toate acestea, cercetările au ajutat să se descopere multe aspecte noi din viața plantelor. Rezultatele obținute permit o organizare mai bună a hrănirii și dezvoltării plantelor cultivate.

Cu ajutorul izotopilor radioactivi, oamenii de știință din U.R.S.S. și din alte țări au lămurit numeroase probleme teoretice, care își găsesc aplicarea practică în multe sectoare de cercetare. Astfel, pe această cale s-a stabilit modul cum trebuie distribuite îngrășămintele în cultură și felul cum substanțele nutritive se transformă în sol și se absorb de către plante.

★

Multe plante agricole au nevoie de cantități mari de fosfor în primele faze după răsărire. Insuficiența acestui element la începutul creșterii influențează în rău întreg ciclul de vegetație, deci și producția. De aceea oamenii de știință au căutat căi noi de administrare a îngrășămintelor fosfatice pentru a asigura plantelor acest element chiar de la începutul creșterii. In acest scop, îngrășămintele fosfatice se introduc cu ajutorul unor mașini la două adîncimi. Rădăcinile plantelor agricole întîlnesc în calea lor granulele de îngrășămînt din primul strat, de la adîncimea de 3—4 cm, după 2—3 zile de la încolțitul semințelor. In felul acesta plantele sînt asigurate cu fosforul necesar în perioada cea mai critică, cînd încep să se formeze.

Plantele au însă nevoie de fosfor și mai tîrziu, cînd rădăcinile lor pătrund mult mai adînc. Prin introducerea granulelor de îngrășăminte fosfatice la adîncimi mai mari, în stratul al doilea, plantele sînt asigurate cu elementele respective și în fenofazele următoare. In felul acesta plantele folosesc aceste îngrășăminte în condiții mai bune, cresc normal, și dau o producție mai ridicată.

Dat fiind faptul că cerințele plantelor față de substanțele nutritive, se schimbă pe fenofaze, se practică aplicarea îngrășămintelor suplimentare în cursul vegetației. Pentru aplicarea rațională a acestora trebuie să se cunoască nu numai nevoile pe care le are planta față de îngrășămînt în anumite perioade din viață, ci și cît de repede sînt absorbite îngrășămintele de către plante. Experiențele făcute în această privință în U.R.S.S. cu ajutorul atomilor marcați arată că absorbția cea mai intensă a fosforului din îngrășămintele suplimentare are loc după 2—4 săptămîni de la introducerea acestora. Cunoscînd acest fapt, precum și faza cînd planta are cea mai mare nevoie de îngrășăminte, se poate stabili cu multă exactitate epoca de administrare a lor. Cu ajutorul atomilor marcați s-a putut stabili apoi și volumul de pămînt pe care îl ocupă rădăcinile, deci locul unde trebuie răspîndite îngrășămintele spre a fi mai eficace.

Metoda de cercetare cu ajutorul atomilor marcați a permis să se observe și felul cum îngrășămintele pătrund prin frunze în interiorul plantelor și mai ales modul în care acestea se deplasează prin țesuturi. Pe baza acestor cercetări s-a fundamentat din punct de vedere științific problema folosirii îngrășămintelor extraradiculare.

Folosind carbonul radioactiv, oamenii de știință sovietici (A. Kursanov, A. Kuzin și colaboratorii) au lămurit faptul că pe lîngă rolul de absorbție din sol a substanțelor minerale diluate în apă, rădăcinile au și rolul de a lua din pămînt bioxidul de carbon, pe care îl îndreaptă apoi către frunze și alte organe. Această descoperire scoate în evidență necesitatea folosirii și a îngrășămintelor organice, care stimulează activitatea microorganismelor, formarea humusului și degajarea bioxidului de carbon în straturile superficiale ale solului. Tot cu ajutorul atomilor marcați s-a stabilit că produsele fotosintezei se deplasează în corpul plantei cu o viteză de 70—100 cm. pe oră.

★

Deoarece experiențele cu aplicarea atomilor marcați sînt la început, nu se pot prezenta încă date asupra rentabilității folosirii lor. Dat fiind însă faptul că prin aplicarea acestei metode se realizează o stimulare în dezvoltarea plantelor, o accelerare în ritmul de creștere și dezvoltare și se contribuie la sporirea producției, socotim că folosirea atomilor marcați prezintă destulă garanție și în ceea ce privește rentabilitatea.

Ca ilustrare cităm rezultatele obținute de A. M. Kuzin în urma iradierii semințelor de ridichi de lună, cultivate în răsadnițe. La doza de 1000 Roentgen s-a obținut, față de martor, un spor de 33 la sută producție, dimensiuni mai mari ale ridichilor și o precocitate de cîteva zile în ceea ce privește recoltarea și punerea în consum a lor. Aceste fapte constituie o dovadă că tratamentul aplicat duce la sporirea și îmbunătățirea calitativă a producției. Față de alte metode de cercetare, metoda izotopilor radioactivi prezintă marele avantaj că permite urmărirea directă a elementelor marcate din îngrășămintele care pătrund în plante.

Cu toate că folosirea acestei metode este încă de dată recentă, aplicarea izotopilor radioactivi în știința agricolă a contribuit pînă în prezent la lămurirea multor fenomene importante din viața plantelor și la elaborarea unor metode agrotehnice noi de sporire simțitoare a productivității culturilor. Progresele mari făcute în ultimii ani de oamenii de știință din toate țările de pe glob constituie o dovadă că folosirea energiei atomice în scopuri pașnice va aduce cît de curînd la lumină aspecte importante ale unor probleme încă nelămurite și care va contribui la descoperiri noi care astăzi nici nu se bănuiesc. Avînd în vedere foloasele mari pe care le prezintă pentru omenire energia atomică, aceasta trebuie folosită numai în scopuri pașnice spre a face viața mai ușoară și mai plăcută și nu pentru a o distruge.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".